

CALLING ATTENTION TO HARDSHIP CAUSED TO
AGRICULTURISTS AND BUSINESSMEN DUE TO LEVY OF
MULTIPOINT SALES-TAX ON PROCUREMENT AND
SALES OF CHILLIES IN MADURAI DISTRICT

[Thiru K.A. Mathialagan]

[7th March 1968]

agent only as a surplus and not in the course of business, then the transaction of the agent on behalf of the principal will not involve a sale, and that, on the other hand, if the agriculturist principal does not sell the agricultural produce grown by himself but only buys and sells the produce from other agriculturists, the sale of such agricultural produce by the principal to the agent will be a sale and consequently the sale by the agent on behalf of the principal to the agent himself as a dealer will be a sale.

The Board of Revenue (Commercial Taxes) has communicated the above orders to the subordinate authorities on 26th February 1968 with necessary instructions. The implementation of the orders will put an end to the instances of the kind mentioned in the Call attention notice.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1968-69—*cont.*

MR. CHAIRMAN : As usual there is a large number of Members to speak, today being the last day. I would request hon. Members to confine their speeches to ten or fifteen minutes. This bell complains that it is not being employed. I propose to employ it today. (Laughter.) Thiru Ponnappa Naidu will now speak.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகின்றேன். தேர்தலுக்கு முன்பு அவர்கள் வசதிகளைப் பெருக்குவோம், வரிகளைக் குறைப்போம் என்றெல்லாம் பொதுமக்களிடம் சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய நடைமுறையில் பார்த்தால், எல்லா பகுதிகளிலும் வசதியைக் குறைத்து வரிகளைக் கூட்டி யிருக்கிறார்கள். வெள்ளையர்கள் ஆண்ட காலத்திலும் கிராம மக்களுக்குத்தான் வரி என்று ஆரம்பித்தார்கள். அப்போதெல்லாம் பொதுவாக நகர மக்களுக்கு அரசாங்கம் வரி போடுவது கிடையாது. கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்குத் தான் நிலவரி, பூவாச என்று பல பகுதிகளாக வரி போட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் நமது மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக பதவியேற்ற போது, அன்னிய அரசாங்கம் கிராம மக்களுக்கே, விவசாய மக்களுக்கே எல்லா வரிகளையும் விதித்திருக்கிறார்கள், நகர மக்களுக்கு யாதொரு வரியும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே கிராம மக்களுக்கு இனிமேல் வரி விதிக்கக் கூடாது என்ற கருத்தில், எல்லோருக்கும் வரி இருக்க வேண்டுமென்று விற்பனை வரியைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த விற்பனை வரியும் கூட கிராம மக்கள் தான், பெருவாரியாக வாங்கிச் சாப்பிடுகின்ற அந்த மக்கள் தான் கட்டுகிறார்கள். காந்தியடிகள் சொன்னது போல், உப்பு வரியை முந்தைய காங்கிரசு அரசாங்கம் எடுத்தது. நில வரியையும் எடுத்துவிட வேண்டும், நஞ்செய், புஞ்செய் நிலங்களுக்கு நிலவரியை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று காந்தியடிகள் ஆசைப்பட்டார்கள். அதன்படி தான், நஞ்செய், புஞ்செய் நிலங்களுக்கு வரியை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று இந்த அவையிலும், பேரவையிலும் முன்பிருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனைக்கு வைத்தார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு, புஞ்செய் நிலங்களுக்கு மட்டும் இப்போது வரி நீக்கப்படும், அதிகமான வரி கொடுக்க வேண்டிய நஞ்சை நிலங்களுக்கு அடுத்தபடியின்னால்தான் நிலவரி நீக்கப்படும் என்றார்கள். இவ்வாண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால், நஞ்செய் நிலங்களுக்கு நிலவரி நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கவனித்தால், எடுக்கப்படவில்லை. எங்கள் கிராமத்தில்

7th March 1968] [திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு]

3,000 ரூபாய் அயன் தீர்வை, ஓராயிரம் ரூபாய் பூவாச, மற்ற தீர்வைகள் வரும். இந்த 3,000 ரூபாய் நிலவரியை வசூல் செய்தாலும், இப்போது இருக்கும் சம்பள விதிப்படி அங்கேயுள்ள மணியக்காரர், கணக்குப்பின்னோ, தோட்டி, தலையாரி ஆகியவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவே அந்தப் பணம் போதாது. ஆகவே இந்த நிலவரியை வசூல் செய்வதால், அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், கிடைக்காது. இதையெல்லாம் அனுசரித்துத் தான், இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் நஞ்செய் நிலங்களுக்கும் வரியை நீக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் அம்மாதிரி நீக்கப்படவில்லை. அது ஏமாற்றமாக அமைந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்ல, இன்றைய ஆளுக் கட்சியினர் விவசாயிகளுக்கு வரிப்பளுவை குறைப்போம் என்றார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு விவசாயிகளுக்குத் தான் மேன்மேலும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் படும் அல்லல் சொல்ல முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்வதற்கு 400 ரூபாய் செலவாகிறது. உரம், உழவுக்கூலி, களை யெடுப்பது, நாற்று நடுவது, அறுவடை செய்வது, இன்னும் தண்ணீர் கட்டுவது, புஞ்செய் நிலங்களில் கிணறு வைத்திருந்தால் மின்சார பம்பு செட்டு மூலம் இரைப்பது, இவற்றிற்கு எல்லாம் ஆகும் செலவைச் சேர்த்து கணக்குப் பார்த்தால், ஒரு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் செலவாகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 15 மூட்டை, 16 மூட்டை தான் விளைச்சல் ஆகிறது. அதில் வாரம் போக 8 மூட்டை தான் நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. உழுவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழவுக் கூலி கூட மிஞ்சாது என்று சொல்லுவார்களே, அந்த நிலையில் தான் இன்றைக்கு வாரம், குத்தகைக்குச் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சென்ற வருடம் பல பகுதி புயலால் பாதிக்கப்பட்டு, ஏரிகள் உடைபட்டு, மடைகள் அடைத்துக் கொண்டு பல கிராமங்களில் நிலங்கள் சாவியாக, கரம்பாகப் போய் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு கஷ்டம் இருந்தாலும், அரசாங்கம் கொஞ்சம் கூட கவலையில்லாமல், அவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யும் நெல்லுக்கு விலையை உயர்த்தாமல் இருக்கிறார்கள். கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று யார் சொன்னாலும், அவர்கள் அரசியல் நோக்கோடு சொல்லுகிறார்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் அரசியல் நோக்கத்தோடு சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுவது நன்றாக இருக்காது. இன்றைக்கு கிராமங்களைப் பார்த்தால், இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு பாதை போடுவதற்கு பஞ்சாயத்துக்களிடம் பணம் கிடைக்காது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் எல்லாம் பணம் இல்லாமல், போட்ட பாதைகள் கூட செப்பனிடப்படாமல் மறையும் நிலையில் இருக்கிறது. கிராமங்கள் வாழ்ந்தால் தான் எல்லோரும் வாழ முடியும். கிராமங்கள் அழிந்தால் நாடே அழியும் என்று காந்தியடிகள் தெரிவித்தார்கள். அதனால் தான் எல்லா கிராமங்களுக்கும் எல்லா திட்டங்களும் கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள். அதைக் கருத்தில் கொண்டு தான் முன்பிருந்த அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, படி அரிசி திட்டமானாலும், நகர ஈட்டுப்படி ஆனாலும் சரி, வேறு எந்த வசதியானாலும் சரி நகரங்களுக்கு, கோவை, சென்னை போன்ற நகரங்களுக்குத் தான் கிடைக்கிறதே தவிர, கிராமங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இந்தப் போக்கில் போய்க் கொண்டிருந்தால், கிராமங்கள் எவ்வாறு மேம்பாடு அடையும்? இவற்றை யெல்லாம் இந்த அரசாங்கம் கூர்ந்து கவனித்து, எல்லா வரிகளையும் கிராம மக்கள் மேல் போடுகின்ற நிலையை மாற்றி, பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டு, கிராமத்தில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இன்றைக்கு எப்படி நிர்வாகம் இருக்கிறது என்றால், அவற்றிற்கு இருந்த அதிகாரங்கள் படிய் படியாக பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன, மாற்றப்பட்டு வருகின்றன.

[7th March 1968]

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கு இருந்த அதிகாரங்களில் எவை எவை எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று தெளிவாகச் சொன்னால், மிகச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. பொன்னப்ப நாயுடு : பல அதிகாரங்கள் பஞ்சாயத்துக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இருந்தன. இந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரி, இதற்கு முன்பாக இருந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் சரிதான், அப்போதும் சரி இப்போதும் சரி, அவற்றிற்கு இருந்த அதிகாரங்கள் குறைந்து கொண்டே வருகின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் கௌன்சிலிலே நான் ஒரு மெம்பர். பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனைக் கேட்டால் எதற்கு எடுத்தாலும் பணம் கிடையாது என்கிறார்கள். அதனால் நாங்கள் திட்டம் போட முடிவதில்லை. அரசாங்கத்திடத்திலே அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றனவே தவிர, பஞ்சாயத்துகளுக்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகாரங்கள் இல்லை. இந்த அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் இல்லை. எல்லா அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திடத்திலே குவிந்து கிடக்கின்றன, அதிகாரங்களை அங்கே குவித்து வைத்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று குறை சொல்கிறோம். அதேபோல இப்போது பஞ்சாயத்துகளுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிகாரங்கள் இல்லை. இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்திலேயே பலர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல நானும் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக இந்த கௌன்சில் சேர்மன்களுக்கு ஒரு வாத்தியாரைப் போடுவதற்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. ஒரு வாத்தியாரை மாற்றுவதற்குக் கூட அதிகாரம் கிடையாது. இது எல்லாம் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது. எனவே இவற்றைச் சிறந்த முறையிலே கவனித்து பஞ்சாயத்துகளுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிக அதிகாரங்களைத் தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதோடு மட்டுமல்ல. என்னுடைய ஜில்லாவிலே சிதம்பரம், கடலூர், திருக்கோவிலூர் பகுதி நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளில், கிணறு எடுக்கும் திட்டத்தில் 4 கெஜம் எடுத்தால் போதும், உடனே அங்கு கல்தான் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கிணறு எடுப்பதற்குக் கூட வசதி கிடையாது. இந்தக் கல்லை உடைப்பதற்கு ரஷ்யாவில் இருந்து கல் உடைக்கும் சாதனங்களை வாங்கி, கல் உடைப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். அதிலும் இன்றைக்கு கிணறு எடுப்பதற்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மணற்பாங்கான பிரதேசங்களில் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால் சலபமாகக் கிணறு எடுத்து விடலாம். கல் உள்ள பகுதிகளில் இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாய் போதவில்லை. பட்டுட்டிலே இதற்காகப் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இந்தக் கடனுக்காக மனுப் போடுகிறார்கள். இப்படி மனுப் போட்டால் இக் கடன் புரட்டாசி ஐப்பசி மாதங்களில் தான் கிடைக்கிறது. எனவே கிணறு எடுக்க முடியாது. மழைக் காலம் தொடங்கி விடுவதால் கிணறு எடுப்பது தடைப்படுகிறது. அப்படியே கிணறு எடுத்தாலும் மழை பெய்து மண் விழுந்து விடுகிறது. அதனால் கிணறு எடுப்பதற்காக செலவிட பணம் வீணாகப் போய்விடுகிறது. திரும்ப ஆழப்படுத்துவதற்கு பணம் செலவிட வேண்டி இருக்கிறது. அதனால் ஒழுங்காக விவசாயிகள் கிணறு எடுக்க முடியவில்லை.

அடுத்து, விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதிகள் இன்னும் சரியான முறையிலே கிடைப்பதில்லை. அதிலும் குறிப்பாக கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுப்பதில் விவசாயிகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். கிணறு எடுத்தாலும் இயல்பாக மனிதன் தன்னுடைய சக்தியைச் செலவிட்டு தண்ணீர் இறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் இப்போது இதற்குத் தயாராக இல்லை. பம்பு செட்கள், அதன் மூலம் தண்ணீர் இறைத்து விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். அதிலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் அளவிலே 4, 5 என்ற அளவிலே தான் மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும்,

7th March 1968]

[திரு எ. பொன்னப்ப நாயுடு]

கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனவே எங்கெங்கு எல்லாம் பம்பு செட் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரத்திற்காக இன்னும் பல பஞ்சாயத்துகளுக்கு பணம் கட்டி 3, 4 வருஷங்களாகியும் விளக்குப் போடுவதற்கு மின்சாரம் கேட்டால், இன்னும் பல இடங்களிலே கிடைக்கவில்லை. கனெக்ஷன் கிடைக்கவில்லை. பணம் கட்டிய பஞ்சாயத்துகளுக்கு உடனடியாகக் கனெக்ஷன் கிடைக்க அரசாங்கம் அதிகாரிகளுக்கு உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திண்டிவனத்திலே முஸ்லிம் ஸ்கூல் ஒன்று தீப்பற்றி எரிந்துவிட்டது. மத்தியானம் இரண்டு மணிக்கு தீ விபத்து நடந்தது. அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலே இரண்டாயிரம் குழந்தைகள் இருந்தார்கள். அங்கே இருந்த பையர் இன்னின் சென்னைக்கு தீ விபத்து நடந்த போது எடுத்துச் செல்லப் பட்டது. ஐ.ஜி. அவர்கள் சென்னையில் தீ விபத்து நடந்தபோது இந்த இன்னினை இங்கிருந்து எடுத்துப் போய்விட்டார்கள். இந்த இன்னின் இன்னும் அங்கு திரும்பி வரவில்லை. குறிப்பாக இந்தக் கோடைக் காலத்திலே அங்கு பையர் இன்னினை இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு வைத்திருப்பார்கள். இந்த பையர் இன்னின் இன்னும் சென்னையில் இருந்து திரும்பி வரவில்லை. எனவே அரசாங்கம் இதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நேற்றைய தினம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், வானூர் பகுதியிலே சேதரப்பட்டு கிராமத்தில் சுண்ணாம்புக்கல் இருக்கிறது. இது சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்குப் பயன்படும். இதை ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்து, கனம் தொழில் அமைச்சராக இருந்த திரு வெங்கடராமன் அவர்கள், சீக்கிரமாக ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தலாம் என்று சொன்னார்கள். இதிலும் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, இந்தப் பகுதிகளிலே கிணறு வெட்டினால் நிலக்கரி கிடைக்கிறது. இந்த நிலக்கரி நெய்வேலி நிலக்கரியைவிட சிறந்ததாக இருக்கிறது என்கிறார்கள். 300, 400 அடி ஆழத்திலே கிடைக்கிறது. நெய்வேலி போன்ற பகுதிகளில், ஆனால் இங்கு 18, 20 அடிகளிலேயே கிடைக்கிறது. ஏற்கெனவே இருந்த அரசாங்கம் இதை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு எஸ். டி. சுந்தரம் : மாண்புமிக் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் இந்த ஆண்டும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சென்ற 20 ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இது போன்ற வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது தொடர்ந்து வரும் ஒரு காவியக் கதை ஆகும். இந்த ஆண்டும் பொறுப்பேற்றுள்ள ஒரு ரோசிரியரால் இந்தத் தொடர் கதையின் அத்தியாயம் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வில்லன் இல்லாத கதைக்கு ஒப்பிடலாம். வில்லனும் மனிதன்தான். ஆனால் வில்லன் ரொம்ப கடினமானவனாக மாறி விட்டால் ஆபத்து. அது போல வில்லன் இல்லாத, அதாவது மக்களுக்கு கடுமையான வரி என்ற வில்லன் இல்லாத பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இத்தகைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பித்ததற்காக முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ரூ. 70 லட்சத்திற்குக் கிட்டத்தட்ட உபரி டாக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலும் அதிர்ஷ்டத்தை நம்பும் அதிருஷ்டப் பரிசில் நம்பிக்கை உள்ள மக்களிடமிருந்து உபரிப் பணம் வரும்

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த அதிர்ஷ்டப் பரிசுப் பண வசூல் திட்டத்தை ரேஸ் கோர்ஸுக்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலமாக ஈடு செய்து, அரசாங்கம் அதிர்ஷ்டப் பரிசிலிருந்து ஒதுங்கியிருந்திருக்கலாம். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் மக்களின் மனம் நிறைவு பெறுகிற அளவிற்கு செயல்படுத்தியிருக்கும் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

காந்தியக் கொள்கையான கிராமக் கைத்தொழில்களை வளர்க்கும் காந்திய கிராமப் பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கும் இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

1-10
p.m.

மதுவிலக்குக் கொள்கையை மாற்றாமல் மகாத்மா காந்தியடிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் முறையில், அந்தக் கொள்கையினை அப்படியே பின்பற்றுவதாக இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதன் விளைவாக அகில இந்திய மதுவிலக்கு மகாநாடு தமிழகத்தில் அடுத்த மாதம் நடைபெறும் பெருமையை தமிழகம் பெற்று இருக்கிறது. இதுவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

அடுத்து இதுகாறும் கலைக்குழுவினருக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த இரயில் பயணச் சலுகைகள் குறைந்த கட்டணச் சலுகைகளை திடீரென இரயில்வே இலாகாவினர் குறைத்து விட்டார்கள். இதை மீண்டும் அவர்களுக்குப் பெற்றுத் தரவேண்டும் என்று நமது கல்வியமைச்சர் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க, அவர்களும் மத்திய சர்க்காருக்கு இது பற்றி உடனே எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களும் அவற்றை ஒப்புக்கொண்டு ஏற்கெனவே இருந்த சலுகைகளைத் தொடர்ந்து அளிக்க ஒப்புக்கொண்டதற்காக நமது அமைச்சர்களுக்கும், மத்திய ரயில்வே அமைச்சருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நாம் பெற்ற சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நமது தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள பெருமையையும், புகழையும் பெரும் பாரம்பரியத்தையும் நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவிற்கு, இன்று ஆட்சிப் பொருப்பினை ஏற்று இருக்கும் இந்த அமைச்சரவைக்கு தலைமை தாங்கி நிற்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நேற்று சட்டப் பேரவையில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவிற்கு நாம் அனைவருமே நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆம்! நேற்று அவர்கள் மிகச் சிறப்பாக தேச ஒருமைப்பாட்டின் அவசியத்தையும்—மத்திய—மாநில அரசுகளின் உறவைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள் நமது தமிழகத்திற்கு உயர்வும் பெருமையும் ஏற்பட வேண்டுமானால், பைந்தமிழகம் பாரத நாட்டின் ஒரு பகுதி என்பதில் தான் இருக்க முடியும் என்ற ஒருமைப்பாட்டினை வலியுறுத்திப் பேசினார்கள். இந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஊறு விளைந்தால் அது தமிழகத்தினை மட்டும் இன்றி பாரதத்தினையே அழித்துவிடும் என்பதனை எடுத்துக் கூறி அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாதவாறு பேணிக் காக்க வேண்டும் என்று மிக அழகாக, ஆணித்தரமாக அவருக்கே உரிய பாணியில் எடுத்துக் காட்டியதற்காக அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதல்களையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த தேசிய ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சி அனைவருக்கும் மனப்பூர்வமாக இருந்தால் நம்மை எதிர்நோக்கி யிருக்கும் பல தொல்லைகள் எளிதாகக் குறைந்துவிடும். இதை யெண்ணித் தான் நான் இந்த அவையின் முன் தொடரில் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு உள்ள சிந்தனையாற்றலும் சொல்லாற்றலும் எழுத்தாற்றலும் நமது நாட்டின் இளம் தலைமுறையினரிடையே தேசிய உணர்ச்சியினை ஏற்படுத்தப் பயன் படுத்தப்பட்டால், தமிழகத்தைப் பொருத்த வரையில் நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன், சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லாமல் இளைஞர்கள் மனத்தில் அத்தகைய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினால் பாரதத்திற்குப் புதிய வழியை நமது இளம் தலைமுறை காட்ட முடியும்.

7th March 1968]

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்தில் நமது தமிழகம் பெற்ற பலபேறுகளும் பாராட்டுதற்குரியவையாகும்! மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கிட்டாத பல் சலுகைகளை நாம் பெற்று இருக்கிறோம். அவைகள் எல்லாம் நாம் கேட்டுப் பெற்றவை, போராடிப் பெற்றவையல்ல. அவைகள் எல்லாம் நாம் வாதிட்டதாலும், நிர்வாக மேம்பாட்டாலும் பெற்றவையே யொழிய போராட்டத்தினால் பெற்றவை அல்ல.

உதாரணத்திற்கென எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமானால் நமது நாட்டிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு நமது தமிழகத்தில் 20 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கி யிருக்கிறோம். இந்த அடிப்படைப் பேறு போராடிப் பெற்றதல்ல — நமது ஆட்சித் திறனால் பெற்றது. 1947-ஆம் ஆண்டில் நற்பது மில்கள் கூட இல்லாத தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆலைகள் நிரம்பி யிருக்கின்றன. இது போராட்டத்தால் வந்ததல்ல. அன்று 200 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இல்லாத தமிழகத்தில் இன்றைய தினம் இரண்டாயிரத்திற் குன்னுறு உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் போராட்டத்தினால் வந்தவை அல்ல. கைத்தறி கதர் முதலிய உற்பத்தியினை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் இருபத்தைந்து சதவிகிதம் தமிழகத்தில் இன்று உற்பத்தியாகின்றது. சினிமாத்துறையினை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தியாவிலேயே ஐயாயிரம் சினிமாக்கொட்கைகள் இருக்கின்றன என்றால் அவற்றில் 1,300 கொட்கைகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் திருச்சியிலுள்ள கொதிகலன் தொழிற்சாலை, ஆவடியிலுள்ள டாங்கித் தொழிற்சாலை, உதகமண்டலத்திலுள்ள கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை — இப்படி நாட்டிற்கு மிக அத்தியாவசியமான பல புதிய தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் இன்று ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்றால் இவை அனைத்தும் போராட்டத்தினால் பெற்றவை அல்ல. வாதிட்டதாலும் நிர்வாகத் திறமையாலும் அவைகளைப் பெற்றோம். தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு குந்தகம் ஏற்பட்டு இருக்குமானால் இத்தகையதொரு முன்னேற்றத்தினைத் தமிழகம் கண்டு இருக்க முடியாது. எனவே தான் நாம் போராட்டம் இல்லாமலேயே, தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு ஒரு இம்மியளவிற்கும் குந்தகம் விளையாமலேயே, நேரடி நடவடிக்கை இல்லாமலேயே வாத்தின் அடிப்படையிலேயே நாம் நமது நாட்டிற்கு நியாயமாகப் பெறவேண்டிய சலுகைகளைப் பெற முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படை நமக்கெல்லாம் ஏற்படும் நிலையில் சட்டப் பேரவையில் நேற்று பேருரை ஆற்றிய பேரறிஞர் அண்ணை அவர்களுடைய இதய உணர்வு நிறைந்த இலக்கிய உரைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கட்சி வேற்றுமையின்றி, அரசியல் மாச்சரியங்களை மறந்து, நாம் அனைவருமே வரவேற்க வேண்டிய உரையாகும் அண்ணை அவர்களுடைய உரை. எந்தக் கட்சிக்கும் உள்ள கொள்கைகள் மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாத கொள்கைகள் அல்ல. கட்சிகள் என்பது வேதம் எழுதுவதற்காக ஏற்பட்டது அல்ல. மக்களுடைய நன்மைகளையும், நாட்டின் வளர்ச்சியையும் எதிர்காலத்தினையும் மையமாகக் கொண்டு சிலபல கொள்கைகளை ஏற்று நடத்துவது தான் அரசியல் கட்சிகள். அந்த அடிப்படையில் தான் கட்சிகள் மக்களிடம் சென்று வாக்குகளைக் கேட்கிறார்கள். ஆனால் எந்தக் கட்சியையும், இந்த நாடு அனைத்தும் ஒரே நாடு, இந்த நாடு வாழ்ந்தால் தான் நாம் வாழ முடியும், என்ற தேசிய உணர்ச்சியினை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத கட்சியினை இனி ஆண்டவனால் கூட காப்பாற்ற முடியாது. இதை மனத்தில் கொண்டு தான் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று வரவு செலவுத்திட்டத்தின் மீது நடைபெற்ற உரைகளுக்குப் பதில் அளிக்கும் விதத்தில் பேசும்போது தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வலியுறுத்தி பேசியிருக்கின்றார். மத்திய மாநில உறவைப் பற்றியே பெரிதும் பேசியிருக்கிறார். இந்த உணர்ச்சி நம் அனைவருக்கும், இந்த நாட்டில் பொது வாழ்வில் பங்கு பெற்று இருக்கும் அனைவருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் அறிந்து கொண்டால் தான் நாம் நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மூலாதாரத்தை உணர்ந்தவர்களாவோம்,

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

அடுத்து நாம் செலவு செய்யும் பணத்திற்குத் தகுந்த பலன்களை நாம் எதிர்பார்ப்பதில் மிகவும் ஆசையோடு இருக்கிறோம். வரவு-செலவுத்திட்டத்தின் நோக்கமே செலவு எவ்வளவு, அதனால் ஏற்படும் பலன்கள் என்னென்ன என்பதைப் பார்ப்பது தானே! வேளாண்மைக்கு என்ன பதினான்கு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் ஒரு கோடிடன் உணவு உற்பத்தியை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம்! போலீஸ் துறைக்காக பதிமூன்று கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் நாட்டில் ஓரளவு அமைதியை எதிர்பார்க்கிறோம். கல்விகளை 56 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்றால் அதன் நியாயமான விளைவையும் பலனையும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கடைமப் பட்டுள்ளோம். ஆனால் இன்று ஏற்பட்டுள்ள கல்வியின் பலன் என்ன என்பதைச் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். எதிர்பார்த்த விளைவிற்கு எதிர்மாரான விளைவுகள் ஏற்பட்டு இருப்பதைக் காண்கிறோம். பட்டதாரிகளுக்கு துணைவேந்தர்கள் பட்டமளிப்பு விழாவிற்கான உரையாற்றினால், பிரசங்கம் வேண்டாம்—வேலை கொடு என்ற தொரு புதிய குரலாகக் கொஞ்ச நாட்களாகக் கேட்கிறோம். இந்தக் குரலுக்கு நாம் விடை கொடுத்துத் தான் திரவேண்டும். இதிலிருந்து தப்பிச் சென்றுவிட முடியாது. ஒரு புறம் வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்து வரும் பயங்கரமான நிலையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்னமும் உருப்பெறவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையில் தான் நாம் அன்று காந்தியடிகள் வற்புறுத்திய கிராமிய பொருளாதாரத்தினை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். அன்று அவர் கூறிய கிராமிய பொருளாதாரத்தினை மதித்து ஏற்றுக்கொண்டால் தான் இன்று “பிரசங்கம் வேண்டாம் வேலை கொடு” என்று கேட்கும் இந்த தலைமுறையின் கேள்விக்கு நாம் உண்மையான விடை கூற முடியும். நாம் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நம்பிக்கொண்டு இருந்தால்—அக்கேள்விக்குத் தக்கதொரு விடை காணமுடியாது. இன்று ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் புதிய குரலை நாம் அலட்சியம் செய்துவிட்டு இப்படியே நாம் போய்க்கொண்டு இருந்தால், அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பும் குறைந்து கொண்டே போனால், படித்துப் பட்டம் பெற்ற வாலிபர்கள் ஏதாவதொரு கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டு நாட்டில் நாளைக்கொரு கட்சியென்று—ஆபிரமாயிரம் கட்சிகளை உருவாக்கி விடுவார்கள். இப்படிச் சொல்லும்போது—கட்சிகள் அமைப்பது வேலையில்லாதார் வேலை என்று வராவது எண்ணி விடக்கூடாது. இந்த நிலையில் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்ட கிராமியப் பொருளாதாரத்தை நம்பி செயலாற்றினால் தான் வேலையில்லாத தினடாட்டத்தினை ஓரளவிற்குக் குறைக்க முடியும். காந்திய கிராமப் பொருளாதாரத் திட்டம் என்பது வறுமையிலிருந்து வாழ்வையும் ஒன்றும் இல்லாத சூன்யத்திலிருந்து சுபிட்சத்தையும் தேடித் தரக்கூடியதான திட்டமாகும். எப்படி வெறும் களிமண்ணை இருந்த நமது நாட்டு மக்களை சுதந்திர வீரர்களாக காந்தியடிகள் மாற்றினாரோ, அது போல ஒன்றுக்கும் பயன்படாது என்று நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும் பல பொருள்களிலிருந்து செல்வத்தைப் பெருக்கும் வழிகளைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார். அவற்றில் ஒன்று பனைச் செல்வம். இந்தியாவில் ஐந்து கோடி பனை மரங்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஏறக்குறைய நாலு கோடி பனை மரங்கள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. ஒரு பனைமரம் சராசரி 250 ரூபாய்க்கு வருமானத்தை அளிக்கிறது. தமிழகத்தில் நான்கு கோடி மரங்கள் இருந்தாலும்—அவற்றில் சுமார் 40—50 லட்சம் மரங்கள் தான் இன்று பயன்படுத்தப் பட்டு வருகின்றன. மீதமுள்ள மூன்று கோடியே ஐம்பது லட்சம் மரங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. அவற்றை உரிய காலத்தில் உரியவர்களைக்கொண்டு பயன்படுத்தினால் அன்று காந்தியடிகள் நம்பிய கிராம பொருளாதாரத்தை நாம் கண்டிப்பாக கிராமங்கள் நிறைந்த தமிழகத்தில் உருவாக்கிக் காண்பிக்க முடியும். கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் மேன்மேலும்—சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களுக்கு படையெடுத்து வராமல் தடுக்க வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்ட சிறு தொழில் வாய்ப்புகளை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்து அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7th March 1968]

[திரு. எஸ். டி. சந்திரம்]

கல்வியைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒழுக்கம் குறைந்த அல்லது ஒழுக்கம் இல்லாத கல்வி எதற்கும் உதவாது. நல்ல மனிதர்களைக் கொண்டது தான் நல்ல நாடு. ஆனால் இன்று இளைஞர்கள் போக்கைப் பார்த்தால் சற்று கவலைப்படவேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் இந்தப் போக்கிற்கு ஆசிரியர்களும் பொறுப்பில்லையா என்று சிலர் கேட்கலாம். இல்லை.—ஆசிரியர்களை குற்றம் சாட்டிப் பயன் இல்லை. நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் ராஜா ஐயர் அவர்களும் ஆசிரியர்களின் ஏகப்பிரதிநிகளாக வீற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதைப் பற்றி நன்கு அறிவார்கள். எங்கே பார்த்தாலும் ஒழிக் குரல் தான் கேட்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்வி முறையும் மாணவன் இருந்த நிலையும் வேறு. இன்று மாணவர்கள் வாழும் சூழ்நிலை வேறு. அன்று மாணவன் ஆசிரியர்களை நம்பியிருந்தான். புத்தகங்களை நம்பியிருந்தான். இன்று அப்படியில்லை.

4-20

மாணவர்கள் மனதை ஆதிக்கம் செலுத்தும் பெரும் சக்திகள் மூன்று. (1) அரசியல் மேடைகள், (2) சினிமா கொட்டகைகள், (3) ஆபாசப் பத்திரிகைகள். இந்த மூன்று படையெடுப்புக்களுக்கும் மிஞ்சி, ஏதாவது மிச்சம் இருந்தால் தான் மாணவர்களின் மனதில் ஆசிரியர்களின் பாடங்களுக்கு இடம் உண்டு. இந்த மூன்று சக்திகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன தமிழகத்தில் அல்லது பாரதத்தில் என்று நான் சொல்ல வேண்டியதில்லை. ஒன்று நிச்சயம். பத்திரிகை தொழில் எவ்வளவு மட்ட ரகமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கிறேன். சட்டமன்றங்களிலும், கோர்ட்டுகளிலும் பத்திரிகையில் வரும் செய்திகள் ஆதாரமாக எடுத்துக் காட்டப்படுவதற்கு தகுதி பெற்றவை அல்ல. பத்திரிகைச் செய்திகள் “எவிடன்ஸ்” ஆக அல்லது உண்மைக்குரிய ஆதாரமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது என்ற நிலை இருக்கிறது. மிகப் பெரிய பத்திரிகை ஆசிரியரான சுப்பிரமணிய பாரதியார் திரு. வி. க., பாலகங்காதர திலகர், மூர்த்தமா காந்தி போன்றவர்களால் மாண்புள்ள தொழிலாக நடத்தப் பட்ட பத்திரிகைத் தொழில். அப்பேர்ப்பட்ட பெருமைகொண்ட தொழில் மாறிவிட்டது. இன்று பத்திரிகைகளில் வரும் செய்திகள் சட்டமன்றத்திலும் நீதிமன்றங்களிலும் படிக்கத் தகுதியற்றவையாகி விட்டன. எடுத்துக் காட்டி உபயோகப்படுத்தக்கூடாத தள்ளுபடும் பொருள் என்ற நிலைமைக்கு தாழ்ந்து வந்து விட்டது. சில ஆபாசப் பத்திரிகைகள் தான் மக்கள் மனதில், குறிப்பாக இளைஞர்கள் மனதை ஆதிக்கம் செய்கிறது. இம்மாதிரியான ஆதிக்கத்தில் ஆட்பட்டு, புதைப்பட்டு பஞ்சு பஞ்சாய் போயிருக்கும் இளைஞர் உள்ளத்தை எந்த ஆசிரியரால் தடுத்தி நிறுத்தி நல்லதாகக் முடியும்? நல்ல தமிழகை பாரத புத்திரகை ஆக்க முடியும்? முடியவே முடியாது. இந்திய சர்க்கார் 1,000 கோடி ரூபாய் காவல் படைக்கு பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது. அதே போல் நாம் கல்விப் படைக்கு 56 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். இந்த 56 கோடி ரூபாயில், 26 கோடி ரூபாய் அளவுக்காவது மாணவர்களுக்கு பயன் கிடைக்க வேண்டுமானால் கட்டாயம் இந்த மூன்று சக்திகளையும் அடக்கி வைத்தே ஆக வேண்டும். இந்த சக்திகளின் படையெடுப்புக்களை அடக்கினால் தான் பயன் ஏற்படும். இல்லையென்றால் கல்விக்குச் செலவழிக்கும் பணம் அர்த்தமற்ற இலட்சியமற்ற ஆடம்பரமாக முடியும்.

நேற்று திரு. ராஜா ஐயர் அவர்கள் பேசும்போது தேசிய உணர்ச்சி உருவாக வேண்டுமானால் நாட்டில் ஒரே ஒரு கொடிதான் இருக்க வேண்டும் என்றார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டைப்பற்றி கனவு காண்கிறோம். அமெரிக்காவின் பெருமையைப்பற்றி பேசுகிறோம். அங்கெல்லாம் உள்ளது போல் நாட்டுக்கு ஒரு கொடியும் ராஜ்யத்திற்கு ஒரு கொடி இருந்தால் போதும். உண்மையிலேயே சீனப் படையெடுப்பின்போது கட்சிக் கொடியெற்றங்களை யெல்லாம் விட்டு, தேசியக்கொடி ஒன்றை மட்டும் வணங்கி நாமெல்லோரும் ஒருவராக நடந்து காட்டினோம். நாம் கற்பனை வாதிகள் அல்ல, செயல் வீரர்கள் என்று எடுத்துக் காட்டும் முறையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று பட்டு நின்றோம். சீனப்படையெடுப்பின்போது எந்த கட்சிக்கொடியும் பெரிதல்ல, தேசியக்கொடி ஒன்றே பெரிது என்ற நம்பிக்கை கொண்டோம்.

[திரு. எஸ். டி. சுந்தரம்]

[7th March 1968]

நம்பிய நம்மை மக்களும் நம்பினார்கள். எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து தலைவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் தேசிய உள்ளத்தை சந்தேகிக்காமல், அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டார்கள். செயல் புரிந்தார்கள். அந்தச் செயல் வேகத்தை அறிவீர்கள். அதே போன்று மற்ற மற்ற காரியங்களிலும் செய்துகாட்ட வேண்டும். அண்மையில்—காந்தி நூற்றாண்டு விழா வருகிறது. வள்ளுவர் 2,000 ஆண்டு விழா கொண்டாட இருக்கிறோம்—இந்த சந்தர்ப்பங்களிலும் உண்மையான காந்திய வாதிகளாக விளங்கும் வசதியும் வாய்ப்பும், அறிவும் செயல் திறமையும் தமிழர்களாகிய நமக்குத் தான் அதிகம் உண்டு. எல்லா வகையிலும் பாரதத்திற்கு நாம் வழிகாட்டிகளாக இருந்தோம். இன்றும் அந்த வழிகாட்டும் வாய்ப்பை நாம் இழந்துவிடவில்லை. காரணம், வள்ளுவருக்கும் காந்திக்கும் நெருங்கிய சொந்தம் உண்டு. அந்தக் காந்திய-வள்ளுவர் பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகிய நாம், உலகின் சொந்தக்காரர்களாக ஆக வேண்டுமானால், உலக மேடையில் நாம் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டுமானால், ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்தில் பாரதத்தின் மூவண்ணக்கொடிக்கு மேலும் மாண்பு சேர்க்கும் வகையில் பாரதத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தமிழகம், இந்தியாவுக்கு வழிகாட்டும் வன்மைபடைத்த தமிழகம், வள்ளுவரைப் பெற்ற தமிழகம், நாடெங்கும் தேசிய உணர்ச்சி வளர்ச்சி பெற வழி காட்டவேண்டும். அறிவு, செயல் திறமை ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமான ஒற்றுமை பண்பாடு ஒங்க உறுதிக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு தமிழக அரசு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி : மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, பல அறிவாளர்கள், பெரியார்கள் பட்ஜெட்டைப்பற்றிப் பேசிய பிறகு எனக்குப் பேசுவதற்கு சற்று அச்சமாக இருக்கிறது. இருப்பினும் கூட, இவ்வளவு பெரிய பட்ஜெட் செம்மையாகத் தயாரித்திருப்பதற்கு முதன்முதலில் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படும்போது, அவற்றைப் பாராட்டுவது என்ற கொள்கை உடையவன் நான். பட்ஜெட் தயாரிப்பது என்ற பெரிய காரியத்தை நன்றாகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதற்கு யாருக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால், முதலாவதாக இந்த அமைச்சரவைக்குத் தெரிவிக்கிறேன். இரண்டாவதாக, கனம் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். மூன்றாவதாக முக்கியமானவர்களான நிதி இலாக்காவைச் சேர்ந்த காரியதரிசி, துணை காரியதரிசி, உதவி காரியதரிசி, மேல்தர, கீழ்தர எழுத்தர்கள் ஆகியவர்கள் சேர்ந்து இப்படிப்பட்ட அசாத்தியமான காரியத்தை செம்மையாகவும், அழகாகவும் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இன்றைய தினம், அரசாங்கத்தில் (பெர்மனென்ட்) நிரந்தர ஊழியர்களாக இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு மிக நன்றாக இருக்கிறது. அவர்களும் பயம் இல்லாமல் அமைச்சர்களுக்குத் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அவர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு கேட்டறிந்து, நன்றாக ஆலோசித்து பரிபாலனம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல தொடர்பை நாம் பாராட்டி, கௌரவப்படுத்த வேண்டும் என்று இங்கே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி நமது நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார். அவைகள் முக்கியமானதாகவும், குறிப்பாக கவனிக்கப்படவேண்டிய கருத்துக்களாகவும் இருந்தன. பெரியார் பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களும் அதே கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். அவர்கள் தெரிவித்ததில் மிக முக்கியமான கருத்து நிதிக் குழுவைப் (ஃபைனான்ஸ் கமிஷன்) பற்றியதாகும். அக்குழுவைப் பற்றி நானும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையில் தெரிவித்த ஒரு கருத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வருமான வரி மத்திய அரசாங்கம் போடுகிறார்கள். அந்த வரி மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தம், அவர்களே வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, அவ்வி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நின்றால்

7th March 1968]

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத்ரி]

(Arrears) மத்திய அரசாங்கத்துக்குத் தான் நஷ்டம் என்று அவர்கள் தவறாக நினைக்கிறார்கள் என்று இந்த விஷயம் குறித்து கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். வருமான வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நின்றால், அதனால் மத்திய அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, மாநில அரசாங்கங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. 550 கோடி ரூபாய் வருமான வரி வசூலிக்கப்படாமல் பாக்கி நிற்கிறது என்றால், மத்திய அரசாங்கம் தன்னுடைய வேலையை சரியாகச் செய்யாததால் நஷ்டம் அவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல; அரசியல் சட்டப்படி அந்த வரியை மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் பங்கு போட்டு பிரிப்பதில், நமக்கு வரவேண்டிய பணம் வராமல் இருக்கிறது. நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்தால் இந்த விந்தையான நிலை நன்கு புலப்படும். குற்றம் அங்கே இருக்கிறது. கஷ்டப்படுவது நாம், நஷ்டப்படுவது நாம். ஆகவே நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, இந்த வருமான வரியை, பாக்கி நிற்காமல் வசூல் செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தவேண்டும். பாக்கி நிற்பதால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் நாங்கள் என்று நன்றாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மற்றொரு கருத்தையும் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். சிந்தித்துப் பார்த்தால் தான் நமக்கு அந்த மர்மம் விளங்கும். வருமான வரி என்றால், வருமானத்தின் பேரில் போடும் வரி. அந்த வரிவிதிப்பை மத்திய அரசாங்கம் தான் செய்ய முடியும் என்று மூலசாசனம் சொல்லுகிறது. ஒரு மனிதனுக்கு 10,000 ரூபாய் வருமானம் இருந்தா 1,000 ரூபாய் வருமான வரி என்று போட்டால், அந்த 1,000 ரூபாய்க்கு மேல் 10 சதவிகிதம் 100 ரூபாய் என்று போட்டு, 1,100 ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த 100 ரூபாயும் வருமானத்தின்பேரில் போடும் வரிதான். ஆனால் அதற்கு “சர்சார்ஜ்” என்று பெயர் சொல்லுகிறார்கள். பெயரை மாற்றிக்கொண்டு இந்த சர்சார்ஜில் உங்களுக்குப் பங்கு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். காக்காயை கருடன் என்று அழைத்து, அது கருப்பாக இருக்கிறது, இது வேண்டியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுவது போல், சர்சார்ஜ் என்று பெயரை மாற்றிக்கொண்டு, சர்சார்ஜ் உங்களைச் சேர்ந்தது இல்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். இது மிக விந்தையான விஷயம். In substance what happens is the tax is levied entrelly on the income அப்படி இருந்தும் “சர்சார்ஜ்” என்று பெயர் சொல்லுவதால், அதன் சபாவம் மாறிவிட்டது. ஆகவே அதில் உங்களுக்குப் பங்கில்லை என்ற தவறான வாதத்திற்கு மூலசாசனம் இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவே மூலசாசனம் திருத்தப்பட வேண்டும். பெயரை மாற்றிக்கொண்டு தகிடுதத்தம்செய்வது சரி என்று என் மனதிற்குப் படவில்லை.

இரண்டாவதாக, எக்ஸைஸ் வரி. திரு. தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக எக்ஸைஸ் வரி போடுகிற உரிமை மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தான் இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷனிலே அப்படித் தான் இருக்கிறது என்றாலும் மாகாணத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும். Excise Duty சட்டத்திலே சங்க வரி என்று இருந்தாலும்கூட அது additional Tax. Does the character of the excise duty change because you call it additional. அதை வசூலிக்கிற பொறுப்பு மத்திய சர்க்காருடையது மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு மட்டும் அது சொந்தமல்ல. நமக்கு அதிலிருந்து பங்கு வர வேண்டி இருக்கிறது. எனவே Expert body போட்டு நமது Finance Commission ஐப் பார்த்து இந்த வரியைக் கட்டாயமாக வசூல் செய்வதற்கு வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே நமக்கும் பங்கு கிடைக்க வேண்டி இருக்கிறது. எனவே இது விஷயம் பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம்முடைய மாகாண அரசாங்கம் வற்புறுத்தி எழுத வேண்டும். நான்காவது Finance Commission ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கட்டீஸ் எப்படித் திருப்பிக்கொடுப்பது என்பது பற்றியும், கட்டீஸ் மட்டும் அல்ல, வரிகளைப் பற்றியும் அந்த Expert Body ஆலோசனை செய்வவேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

4-30
p.m.

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத் திரி]

[7th March 1968]

அடுத்து, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்கத்தாவில் இருந்து பட்சிகள், தொழிற்சாலைகள், அந்த இடத்தை விட்டு வேறு தேசங்களுக்கு, மாகாணங்களுக்குப் போய்க் கொண்டு இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிற்சாலைகள் கல்கத்தாவை விட்டு மற்ற பிரதேசங்களுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும் சில தொழில்கள் வந்து கொண்டு இருப்பதாக கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலும் அந்தப் பட்சிகள் நம்மைத் தாண்டிக்கொண்டு மைசூர் மாநிலத்திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. காரணம் என்ன? எங்குத் தெரிந்த வரையில், இங்கே Law and order situation சரியாக இல்லை. சட்ட நிலை சரியாக இல்லை, சமாதான நிலை ஒழுங்காக இல்லை. ஆனால் நான் இப்படிச் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது உண்மை நிலை என்ன என்பதைப் பற்றி யோசிக்காமல் அப்படி ஒன்றும் இல்லை, எல்லாம் சரியாகத்தான் இருக்கிறது என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டிருந்தால் அதனால் ஒன்றும் பிரயோஜனம் இல்லை, சட்ட, சமாதான ஒழுங்கு சரியாக இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டையும் ஒழுங்கு படுத்தாத வரையில், இந்தப் பட்சிகள், தொழிற்சாலைகள் நம்முடைய மாநிலத்தை விட்டு மற்ற மாநிலங்களுக்குச் செல்லத் தான் செய்யும். அதை நம்மால் தடுத்திருந்த முடியாது.

சட்டமும், சமாதானமும் ஒழுங்காக இருந்தால், இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் நம்முடைய மாகாணத்திற்கு வந்திருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்கிறேன். இங்கே சட்டமும், சமாதானமும் ஒழுங்காக இல்லை. ஏன் இல்லை என்பதை அவர்கள் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். எல்லோரும் சொல்வது போல கண்ணை மூடிக்கொண்டு சொல்வது இல்லை. அரசாங்கம் இதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சில பேர் சொல்கிறார்கள் இந்த அரசாங்கம் குழந்தையையும் கிள்ளி விட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டிவிடுகிறது என்று. அது உண்மையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. Brutus's wife should be above suspicion (An son Member Caesar's wife) literature permits both இப்படி அவர்களின் காரியம் சந்தேகப்படும்படியாக இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். Law and order situation ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு தொழிற்சாலைகள் வரும்படியான வசதிகள் செய்ய வேண்டும். இதில் அக்கறை செலுத்த வேண்டும் Industries Minister-ஐக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கல்வித்துறை அமைச்சராகவும் Industries Minister அவர்களே இருப்பதால், அவருக்கு ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழ் வாழ்க என்று எழுதி இருக்கிறார்கள் இதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இப்படி ஒழிக என்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தம் இல்லை. Destructive and negative philosophy and psychology. தமிழ் நாட்டில் இந்திக்கு இடம் இல்லை, உங்கள் நாட்டில் வேண்டுமானால் இந்தியை வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. இப்படி இந்தி ஒழிக என்று சொல்லி If you bread the younger generation on the philosophy and psychology of destruction, that will be the rain of the country. That is the feeling which I have got very strongly, Mr. Chairman: அது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ் வாழ்க என்று சொல்வது சரி. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தை நீக்கிவிட முயற்சி செய்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே ஆங்கிலம் படிக்க வசதி இருந்தது. அதை நீக்கி விட்டால் எதிர் காலம் என்ன ஆகும்? The clock of history would be put back by fifty years இது தேவையானதானால், நியாயம் தானா என்பதை யோசனை செய்து பாருங்கள். அவசரப்பட்டு ஆங்கிலத்தை எடுப்பதன் மூலம் உங்கள் எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நீங்கள் துரோகம் செய்தவர்கள் ஆவீர்கள். எனவே ஆங்கிலம் படிப்பதற்கு நியாயமான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7th March 1968]

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத்திரி]

உணவுப் பொருள் அதிக உற்பத்தி ஆகி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இது உண்மை தான். இந்த அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு ஆகி இருக்கிறது, அதற்காக எவ்வளவு அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டது என்பதற்கு விவரம் தரப்படவில்லை. இவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தியான தற்கு செலவு செய்யப்பட்ட தொகை நியாயம் தானா என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். மிக அதிகமாகச் செலவு செய்து அதற்கு ஏற்ற அளவில் பலன் கிடைத்ததா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து விட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. Procurement price சரி இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டியதைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். எம்.எல்.ஏக்களையும், எம்.எல்.சி.களையும் கொண்ட Committee போட்டு இதில் முடிவு செய்ய வேண்டும். இங்கே சொல்வதை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ சொல்கிறார்கள் என்ற மன நிலை இருப்பது கூடாது. அதை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே நான் மூன்று யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்ஷூரன்ஸ் பற்றி செய்ய வேண்டியது பாராளுமன்றத்தின் பொறுப்பில் இருக்கிறது. பார்லிமென்ட் தான் சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது தவறு. இன்ஷூரன்ஸை மாநில அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தலாம். இதை மாநில அரசாங்கம் திறம்படச் செய்ய முடியும். சட்டம் அதற்கு வகை செய்ய வில்லை என்றால், சட்டத்தை மாற்றியமைக்க இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். இதிலே ஒன்றும் தப்ப இல்லை. இதற்கும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, மோட்டார் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மோட்டார் வரி வசூலிப்பது மாநில அரசாங்கத்திற்கு உள்ள உரிமை. அதோடுகூட இன்ஷூரன்ஸையும் இணைத்து விட்டால் அது ஒன்றும் பெரிய கஷ்டமான காரியமல்ல. மோட்டார் வரிக்காக மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை 32, 42 ரூபாய், ரிஜிஸ்டிரேஷன் சார்ஜ் வாங்குகிறார்கள். அதோடு கூட 5 அல்லது ஆறு ரூபாய் சேர்த்து வாங்குவது ஒன்றும் அவ்வளவு பெரிய கடினமான காரியமல்ல. இதைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே நாம் அதிகமாக ஒன்றும் செலவு செய்யாமல், அதே நேரத்திலே கணிசமான அளவிற்கு லாபம் கிடைக்கக்கூடியதான முறையில் “ரெடி மேட் ஸ்டாஃபுடன்” தக்க அலுவலர்களோடு எளிதில் உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவில் இந்த இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருக்கிறது. இந்த பொது இன்ஷூரன்ஸ் துறையை மாநில அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால், அதனால் அதிக லாபம் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு காரைக்கோ வேறு விதமான வண்டிக்கோ விபத்து ஏற்படும்போது அதைப் பரிசீலனை செய்து இவ்வளவு நஷ்டம் கொடுப்பது என்பதைச் சுலபமாக முடிவு செய்யலாம். ஒருபுறம் இது சுலபத்தில் செயலாற்றக்கூடியது. மற்றொரு புறத்தில் அதிக லாபம் வரும். எனவே இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ரேஸ் கிளப்பைப்பற்றி ஒரு யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது குதிரைப் பந்தயத்திற்காக ஒருவர் நூறு ரூபாய் கட்டுகிறார் என்றால், அதில் அவர் வெற்றி பெறுகிறாரோ இல்லையோ, அதில் ரூ. 17 அந்த கிளப்பிற்கும் ரூ. 15 நம் மாநில அரசுக்கும் கிடைக்கிறது. இந்தப் பதினேழையும் பதினேறையும் திருப்பிப் போடுங்கள். ரூபாய் பதினேழை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாக இரண்டு ரூபாய் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் ரேஸ் கிளப்பிற்கு இரண்டு ரூபாய் குறைகிறது. ஆனால் அதற்குத் தகுந்த அளவிற்கு வருமான வரி குறைவதால் அரசாங்கம் பெரியதொரு நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு வழியில்லை. எனவே இதை அவர்கள் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள். ஆகவே இதையும் தயவுசெய்து அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆர். எம். சேஷாத் திரி]

[7th March 1968]

அடுத்து, ஸ்டைபென்டாகப் படிப்பிற்காக கடந்த ஆண்டு மத்ய அரசு உபகாரச் சம்பளத்திற்காக ரூபாய் 12,000 மானியமாக ஒதுக்கியது. ஆனால் நமது மாநில அரசு அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தவறியதால், அந்த உதவித் தொகை காலாவதியாகிவிட்டது. வரும் லக்ஷியை வேண்டாம் என்று தள்ளிவிடுவது போல ஆகிவிட்டது. இந்த ஆண்டும் இந்தத் துறையில் நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டும் இந்த உபகாரச் சம்பளம் காலாவதியாகிவிடாமல், இதைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

I praise the permanent civil services rather much and deservedly so, I think. We have efficient Secretaries.

(Mr. Chairman sounded the gong.)

One word more. Sir, I must render my word of thanks to the Hon. Chairman for the courtesy and kindness shown to me in spite of the firm eye which rests upon me and the way in which he has been treating all Members and also the efficient and capable Secretary and the Secretariat of the Council.

Thank you, Sir.

திரு. கே. ராமதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, புதியதாகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டுள்ள அமைச்சரவை நேற்றுடன் ஒரு ஆண்டு காலம் முடித்து இரண்டாவது ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தினை அளித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டுபோல இல்லாமல், இந்த ஆண்டு இந்நாட்டு மக்களுக்கு, தமிழக மக்களுக்கு, நல்ல பணிகளை செயலாற்றும் முறையில் இந்த அமைச்சரவையிலுள்ளவர்களின் செய்கை அமைய வேண்டும் என்று ஆண்டவனைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட அவல நிலைமைகளைப் போல அல்லாமல், கொடுமைகளைப்போல அல்லாமல், இந்த ஆண்டாவது ஆண்டவன் மக்களுக்குத் துணைபுரிய வேண்டும் என்று ஆண்டிக் கொள்ளுகிறேன். சென்ற ஆண்டுதான் அவர்கள் புதிதாக அமைச்சரவைப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால், அவர்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே பிற கட்சியினர் மீது சுமத்திய குற்றச் சாட்டுகளை யெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டார்கள். மௌனமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் பாரம்பரியம் மிகுந்த பழம்பெரும் காங்கிரஸ் மகா சபையின் மீது, பொறுப்பற்ற முறையில் சென்ற ஆண்டு குற்றத்தைச் சுமத்திப் பேசினார்கள் ; ஏற்பட்ட தீ விபத்துக் களுக்கெல்லாம் காங்கிரஸ் மகாசபைதான் பொறுப்பு என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பாவம் யாரைப் போய்ச் சேருமோ, அதைப் பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை. அப்படிப்பட்ட குற்றங்களையெல்லாம் சுமத்தாமல், மக்களுக்குப் பணிபுரியும் தன்மையில் இந்த அரசு செயல்பட வேண்டும் என்ற என்னு வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது, வரியில்லாத பட்ஜெட், உபரி பட்ஜெட்டு, இதுவரையில் கண்டும் கேட்டுமிராது மக்களரசு பட்ஜெட் என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பேசினார்கள். இப்போது இதில் புதிதாக வரி போடவில்லையென ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்கெனவே இருந்த வரிகளை உயர்த்தி யிருக்கிறார்களே அதை மறைக்க முடியுமா? மறை முகமாக இருக்கும் வரிகளை உயர்த்திவிட்டு, அவற்றை மறந்து பேசுவது என்பது நியாயமா? சென்ற ஆண்டு, காங்கிரஸ் அரசு இருக்கும்போது மோட்டார் கார்களுக்கு போடப்பட்டிருந்த காலாண்டுக்கு இருந்த முப்பது

7th March 1968]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

ரூபாய் வரியை, இவர்கள் பதவியேற்றுக்கொண்ட பிறகு நாற்பது ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காலாண்டுக்கு பத்து ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஆண்டொன்றுக்கு நாற்பது ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதை இல்லையென்று சொல்ல முடியுமா? நமது மாநிலத்தைப் பொருத்த வரையில் குறைந்த பட்சம் ஒரு லட்சம் காரர்களுக்கு மேல் இருக்கின்றன. இப்போது அப்படி கார் வைத்து இருப்பவர்களுக்கு எல்லாம் ஆண்டொன்றுக்கு நாற்பது ரூபாய் அதிகமாக வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது அதிக வரி இல்லையா? இதற்குப் பெயர் வரியை அதிகப்படுத்தாத ஆட்சியா? இது போகட்டும். இப்போது வாடகைக்காரர்கள் ஒடுகின்றனவே? முன்பு மூன்று மாதத்திற்கு வரி 60 ரூபாய் என்று இருந்தது. இப்போது 75 ரூபாய். மூன்று மாதத்திற்கு அதிக வரி 15 ரூபாய் என்றால் ஆண்டொன்றுக்கு 60 ரூபாய் அதிகமாகிறது. அதேபோல வாடகைக்காரை மற்றொருவருக்கு மாற்ற வேண்டுமானால், அதற்கான அத்தாட்சிப் பத்திரம் வாங்குவதற்கு முன்பு ரூ. 100 என்று இருந்தது இவர்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு ரூ. 250 என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு லாரிகளை மற்றொருவருக்கு மாற்ற வேண்டுமானால் முன்பு ரூ. 200 என்று இருந்த கட்டணம் இப்போது ரூ. 500 என்று உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களை ஏராளமாகச் சொல்ல முடியும். புதியதாக வரியொன்றும் இப்போது போடப்படவில்லையே தவிர, ஏற்கெனவே இருந்த வரிகள் பல அதிகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன.

பெருமைக்காக வேண்டுமானால் பேசிக்கொள்ளலாம். “வரி இல்லை, வரி உயர்த்தப்படவில்லை” என்று. ஆனால் மறைமுகமாக மோசடியாக இருக்கிறது இந்தப் பட்ஜெட். இப்படிச் சொல்லுவதால் வருந்த மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இப்போது உபரி பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்து விட்டோம் என்று பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். பேசிக்கொள்ளட்டும், ஆட்சேபணியில்லை. இப்போது உபரி பட்ஜெட்டாக வருவதற்கு முக்கிய காரணம், ஏற்கெனவே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நகர்ப்புற நிலவரி (Urban Land Tax) என்ற ஒரு சட்டத்தைப் புகுத்தினார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, மோசடி பட்ஜெட் என்று அங்கத்தினர் குறிப்பிடுவது நியாயம் ஆகுமா?

திரு. எஸ். முத்து : அவர்கள் சொல்லலாம்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : மோசடி பட்ஜெட் என்று நான் சொல்லவில்லை. மறைமுகமாக மோசடியாக இந்தப் பட்ஜெட் இருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அது சற்று உபயோகிக்கத்தக்காத வார்த்தையாக இருந்தால் அதனைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுவதில் பெருமை கொள்ளுகிறேன். உபரி பட்ஜெட் வந்ததற்குக் காரணம் நகர்ப்புற நில வரி புகுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இதைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியபோதே அதனை நாங்கள் எதிர்த்தோம். இதை எப்படி வசூல் செய்வது என்று யோசித்துப் பாருங்கள். இது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இயற்றப்பட்ட சட்டம், கோர்ட்டுக்குப் போயிற்று. முதலில் நியாயம் அற்றது என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தினை திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். மீண்டும் சிறிது காலம் கழித்து அந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்போது நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து மொத்தமாக பழைய பாக்கித்துடன் அந்த வரி இப்போது நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஒரு மனைக்கு 90 ரூபாய் என்று வரி விதித்து இருந்தால் இப்போது அது நான்கு வருடங்களுக்காக 360 ரூபாய் என்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. எந்த அளவிற்கு நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள் என்றால், மனைக்குச் சொந்தக்காரனிடம் கூட போகாமல் குடியிருப்பவர்களுக்குக் குந்தகம் ஏற்படும் வகையில் நிலைக்கதவுகளைப் பெயர்த்து எடுத்துச் சொல்லும் அளவிற்கு வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. பத்திரிகையில் பார்த்தோம், அதனை, இப்படி நான்கு ஆண்டுகளுக்கான வரியை இப்போது சேர்த்து வசூலிப்ப

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[7th March 1968]

தால்தான் இந்த ஆண்டு உபரியாகத் தெரிகிறது. அடுத்த ஆண்டு எப்படி வரப் போகிறதோ தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த Urban Land Tax-ஐப் பொருத்தவரையில், நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், இவர்கள் தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது “வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்” என்று சொன்னார்கள். இந்த அர்ப்பாடாக்ஸ் மிகவும் கொடுமையானது. ஒரு காலாண்டுக்கான வரி பாக்கியிருந்தால்கூட அவர்கள் வீட்டுக்கு முன்பு தழுக்கடித்து, போலீஸாரை வைத்து சாமான்களை ஜப்தி செய்யும் அளவிற்கு இருக்கிறது. எனவே உங்களுக்கு நல்ல பெயர் வரவேண்டுமானால், இதை ரத்துசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-50
p.m.

இரண்டாவதாக, கிராமங்களிலே இருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு கிணறு வெட்ட மானியம் கடன் கொடுக்கும் அதிகாரம் இதுவரை பஞ்சாயத்து கமிஷனரிடம் இருந்தது. இப்போது கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று விரும்பினால் கடனுக்கு நில அடமான பாங்கிற்கு அப்ளிகேஷன் போட வேண்டும். நில அடமான பாங்கிலிருந்து மானியம் பெறவேண்டுமென்று புதிதாக சட்டம் பட்டஜெட்டில் புகுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கும், விவசாயிகளுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் என்பதை எண்ணி மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய தொழிற்சாலைகள் அமைக்க, உயருவதற்கு, வாய்ப்பு செய்ய வில்லை என்றாலும், இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளை மூடிவிடாமல், அபிவிருத்தி போகாமல், பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியது புதிய அரசின் கடமையாகும். சென்னைசைக் சுற்றியிருக்கும் நகரங்களில் எத்தனையோ தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு, அந்த தொழிலாளிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக விம்கோ தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால், நீண்ட காலமாக மூடப்பட்டு சமரசம் செய்யாமல், அங்கே அடிக்கடி கலவரம்தான் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர தொழிற்சாலையை திறக்க வசதி செய்து கொடுக்கமுடியவில்லை. அதைப் போல மெடல் பாக்கஸ் தொழிற்சாலை. இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் போகும்போது, தொழிலாளர்களின் அரசு என்றும், முதலாளிகளின் பக்கம் போகும்போது “நீங்கள் பெற்ற குழந்தை” என்றும் சமயத்திற்கு தகுந்தாற்போல் பேசுவதை விட்டுவிட்டு, ஒரு கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டு, தொழிலாளர்கள் அரசு என்றால் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லவேண்டும். அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் தவறு செய்யும்போது, தொழிலாளர்களின் உரிமையைக் காப்பாற்றுகிற வகையில் உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, இந்தப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், அந்தப் பக்கத்திலும் இல்லாமல், இரு தலைப் பாம்பு போல இருப்பது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

இரண்டாவதாக மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக ஏற்கனவேயே பேசியிருக்கிறேன். இந்த ஏமாற்று வித்தை—இந்த வார்த்தை “Unparliamentary” இல்லை என்று நன்கு தெரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன். நம்முடைய பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சம்பந்தமானது. ஹிந்திப் படம் சென்னை நகரத்தில், தமிழ் நாட்டில் காட்டத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தடை ஏற்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். 8-ம் தேதி காட்டப்படும் என்று அறிக்கை வந்தது. நம்முடைய பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாதுகாப்புக்கூட கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அது உண்மை. இந்த நாட்டிலே இருக்கிற விரும்பாத எதையும், தடையாக இருப்பதை, தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதே நேரத்தில் ஒரு போஸ்டர், சர்க்கார் கட்சி அச்சடித்து ஒட்டியிருந்தது. இன்றோ

7th March 1968]

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

ஹிந்தி ஒழிந்தது. இனியிலை என்று போட்டுவிட்டு மீண்டும் ஹிந்திப் படம் காட்டப்படும் என்று சொன்னால், இது எந்தக் கொள்கையை காட்டுகிறது? ஏன் இதை ஏமாற்று வேலை என்று சொல்லக்கூடாது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஒழிந்து விட்டது என்பது சட்டத்தின்படி பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்தவரைதான். ஆட்சி மொழி பற்றி தீர்மானம் அல்ல. சட்டப் பேரவையில் வந்ததுகூட கல்வித்துறையில் இருக்கின்ற, ஹிந்தி படிக்கவேண்டும் என்ற நிலை மாற்றப்பட்டு ஹிந்தி தேவையில்லை என்றாக்கி, அதனால் ஹிந்தி ஒழிந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அடியோடு ஹிந்தியை நாட்டிலிருந்தே ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று பொருள் அல்ல. பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், ஹிந்தி படம் காட்டுவதில் “இந்த நிலைமை இல்லை. ஹிந்தி ஆதிக்கத்தைத்தான் எதிர்க்கிறோம், 8-ம் தேதியிலிருந்து படங்கள் காட்டலாம்” என்று அறிக்கை விட்டார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற சூழ்நிலையை ஒட்டி 8-ம் தேதி என்பது ஒத்தி வைத்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ் : நன்றி, ஆனால் போஸ்டர்களைப் பாமர மக்கள் படிக்கும்போது இந்த அளவிற்கு விளங்கிக் கொள்ளத் தெரியாது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். “இன்றோடு ஒழிந்து விட்டது” என்ற அந்த சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிட்டார்கள். ஹிந்தியில் “ஜனகணமண” பாடியாலேயே கோஷம் போடுமளவிற்கு நிலைமையிருக்கிறது. பீகார் பஞ்சத்தைப் பற்றி காட்சி காட்டுகிறபோது, ஹிந்தி என்பதற்காக அதிருப்தி கோஷம் போடும் நிலைமை இருக்கிறது. சாதாரண மக்களுக்குக்கூட இந்த எண்ணம் தோன்றியிருக்கிறது.

இரண்டாவதாக நான் மீண்டும், மீண்டும் வற்புறுத்தி சொல்வது, சென்ற முறை இந்த சபையில் சொல்லியது போல் படி அரிசித் திட்டம். இது குறித்து இந்த அமைச்சரவையை கேட்டுக் கொள்கிறேன். முடியுமென்றால் முடியுமென்று சொல்லுங்கள், இல்லையென்றால் முடியவில்லை என்று சொல்லிவிடுங்கள். அதற்காக யாரும் வருத்தப்படப் போவது கிடையாது. ஆனால் ஏமாற்று வார்த்தை வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தேர்தல் காலத்தில் சொன்னது படி அரிசி நிச்சயம் என்று சொன்னீர்கள். அந்தத் திட்டத்தில் யாருக்கும் ஆட்சேபணியிருக்க முடியாது. ஆட்சிக்கு வந்தபிறகும் பெருங்கலிலிருந்து எல்லா நகரங்களுக்கும் கிடைக்குமென்று சொன்னீர்கள். ஆனால் இப்போது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. ஆனால் பேசும்போது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டாலும்கூட 2½ லட்சம் டன் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பருவ மழை தவறி விட்டதால் ஒரு படி போடமுடியவில்லை என்று சமாதானம் சொல்லலாம். ஆனால் பருவ மழை தவறிவிட்டாலும் 2½ லட்சம் டன் உற்பத்தி பெருகியிருப்பதை வைத்துக்கொண்டு கூடியமட்டும் ஒரு சில நகரங்களுக்காவது இந்த திட்டத்தின்படி கொடுத்திருக்கலாம் அல்லது முடியவில்லை என்றால் சொல்லிவிடுங்கள். அதில் தவறில்லை. “காங்கிரஸ் காரர்கள் பாணையை உடைக்கிறார்கள், ஆட்சியை கவிழ்க்க சதி செய்கிறார்கள்” என்று எல்லாம் சொல்வது உகந்ததல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆகவே மற்றொரு சின்ன விஷயத்தை நம்முடைய கல்வி அமைச்சருக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காந்தியடிகள் மறைந்த நாள் அன்று ராஜாஜி ஹாலில் ராட்டை தினம் என்று காலையிலிருந்து மாலைவரையில் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது வருடந்தோறும். இப்போது நடைபெற்றதா என்று தெரியவில்லை. அங்கே பூஜை, பிரார்த்தனை போன்றவைகள் நடக்கும். அதற்கு இத்தனை வருடங்களாக இலவசமாக அந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. காந்தி மறைந்த காலத்திலிருந்து மின்சார கட்டணத்தை மட்டும் கட்டிவிடவேண்டுமென்றும், மற்றவைகள்

[திரு. கே. ராமதாஸ்]

[7th March 1968]

இலவசம் என்றும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, திராவிட முன்னேற்ற கழக சர்க்கார் வந்த பிறகு, கடைசி நாள் அன்று 29-ம் தேதியன்று “கொடுக்க முடியாது, கட்டணம் செலுத்தினால்தான் கொடுக்கமுடியும்” என்று உத்தரவு வந்தது. காந்தியடிகள் எல்லோருக்கும் தந்தையாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்தச் சின்ன விஷயத்தில் தாராளமாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் என்று சொல்லும்போது அமைச்சர்களை குற்றம் சொல்ல வில்லை. அதிகாரிகள் செய்திருக்கலாம். மந்திரிகளுக்கு நல்லது செய்வதாக நினைத்து அதிகாரிகள் செய்திருக்கலாம். ஆகவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு காந்தி மறைவு நாள் என்று சொல்லும்போது, இந்த 20 ஆண்டுகளாக எப்படி அதற்கு இலவசமாக அனுமதி கொடுத்தார்களோ, அதே போல கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரை பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் சர்க்கார் ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : கனம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ராஜாஜி ஹால் பற்றி கூறிய செய்தி இப்போது தான் என்னுடைய கவனத்திற்கு வருகிறது. அது உள்ளபடியே அப்படி மறுக்கப்பட்டிருக்குமானால், மறுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாது. பணம் வாங்கப் பட்டிருக்குமானால் மறுபடியும் பரிசீலித்து தக்க முடிவெடுக்கலாம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : எங்களுக்கே 29-ம் தேதிதான் தகவல் கிடைத்தது. அதற்குப் பிறகு அமைச்சர்களைக் கண்டு பேச நேரமில்லாததால் வேறு இடத்தில் கொண்டாடிவிட்டோம். பணம் எதுவும் செலுத்த வில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே திருப்பிக் கொடுக்க ஒன்றுமில்லை. இனிமேலாவது இந்த ஒரு விஷயத்திற்கு பணம் வாங்காமல் காந்தி மறைந்த நாளைக்கொண்டாட வழங்க வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் போகலாம் ஒரு கட்சிக்கு செந்த மானதல்ல. எல்லா கட்சிக்காரர்களும் சேர்த்து கொண்டாடலாம். ஆகவே இனிமேல் பணம் வசூலிக்காமல் கொடுக்க, அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ் : கடைசியாக சென்னை ரோடுகள், பெரிய ரோடுகளை, ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக ரோட்டில் சிறு பள்ளம் இருந்தால் கூட அதைப் பாதுகாத்து சரி செய்ய முடியவில்லை. இப்போது, உதாரணமாக வாட்பாக்கஸ் ரோட்டை எடுத்துக் கொண்டால், ஹைவேஸ் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பளாட்பாரத்தில் குடிசைகள் போட்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். நகராட்சியைக் கேட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். பிரச்சினை வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆகவே நகராட்சியில் இருக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் பராமரிக்கும் பொறுப்பை நகராட்சிக்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரை சுகாதாரப் பிரச்சினை மிகவும் கேவலமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், பளாட்பாரத்தில் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் குடிசைகளை அகற்ற, நகர மன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். கேட்டால் ஹைவேஸைச் சேர்ந்தது என்று சொல்கிறார்கள். பள்ளம் இருந்தால், அதற்கு பி.டபிள்யூ.டி. எஞ்சினீயரைப்பார்த்து, கடிதம் எழுதி, நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் பள்ளத்தில் விழுந்த சாக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. உடனடியாக புகார் தொல்லி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றால், பெரிய ரோடுகளை எல்லாம் மீண்டும் நகர மன்றத்தின் கையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறி, வரவு-செலவு திட்டத்தின்மீது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

7th March 1968]

திரு என். வி. நடராசன்: மாண்புமிக் தலைவர் அவர்களே, 1968-69-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையை வழங்கிய நாட்டு முதல்வர் அறிஞர் அண்ணாவுக்கு எல்லோரது பாராட்டையும் தருமளவிற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக காங்கிரஸ் தரப்பினர்கூட இதிலே குற்றம் குறை காண்பதற்கு சிரமப்பட்டு வருகிறார்கள். எப்படியும் குறை சொல்லித்தான் ஆகவேண்டுமென்பதற்காச, எவ்வளவு சிரமப்பட்டு பார்த்தாலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பது படி அரிசிதான். அதுதான் “ஆபத் பாந்தவகை” இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ராமதாஸ் அவர்கள் “படி அரிசி இல்லை என்று சொல்லுங்கள்” என்று கேட்டார்கள். காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு கொள்கையை சொல்லி அதற்கு உறுதி அளித்தது. அது முடியவில்லை என்று அதை வைத்துக்கொண்டு ஊர் முழுவதும் பேசவேண்டுமென்ற ஆசையால் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது நிறைவேறுவதாக இல்லை. உணவு அமைச்சர் அந்த அவையில் பேசும்போது சொன்னார்கள். “மழை தவறிவிட்டதன் காரணமாகத்தான் அது தடைப்பட்டிருக்கிறதேதவிர, நாடு முழுவதும் படி அரிசி வழங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்கு சிறிதும் குறையவில்லை; அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர, “தோல்வி அடைந்தது” என்று சொல்லவில்லை. அதைக் கண்மூடித்தனமாகக் கொண்டுவரவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நாடு முழுவதும் படி அரிசி வழங்க வேண்டுமென்ற உண்மையான எண்ணம் இருந்தால், அவர்கள் நீண்டகால அனுபவத்தைச் சொல்லி அதற்கு வழி காட்ட வேண்டுமே தவிர “முடியாது என்று சொல்லிவிடுங்கள்” என்று சொல்வது நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன். சில வரி விதிப்புகள் பற்றி ராமதாஸ் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் அந்த வரி யாருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். வாழ்க்கைத் தரத்தில் கொஞ்சம் உயர்ந்துள்ளவர்களுக்கு, யார் அந்த வரியைத் தரமுடியுமோ அவர்களுக்கு, போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல.

இப்போது மூவாயிரம் ஹையர்கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பள உயர்வு தந்து நகர ஈட்டுப்படி தந்திருக்கிறது இந்த அரசு. விவசாயிகளுக்கு உரம் கேட்டபொழுது எல்லாம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்திருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: நான் “வரியே போடவில்லை” என்று சொல்வதற்காகத் தான் சுட்டிக்காட்டினேன். யாருக்கு வரி போடப்பட்டது என்பதற்காக அல்ல. ஏழை பணக்காரர்களைப் பற்றி சொல்லவில்லை. வரிகள் உயர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கூறினேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: வரியில்லாமலே ஆட்சி நடத்தும் ஆட்சி வந்தால் வரவேற்போம். நேற்றைய தினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மற்றொரு சபையில் பேசும்போது, “வரியே போடமாட்டேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு இடத்திலும் வரியே போடவில்லை. எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் ஆசையைக் கூறிக்கொள்வதில் என் தடையாக இருக்கிறார்கள்?” என்று சொன்னாரே தவிர வேறு இல்லை. புள்ளை நிலத் தீர்வையை வஜா செய்திருக்கிறோம். அது ஏழைகளுக்கு நன்மையாக இருக்கிறது. விவசாயத்துறையில் அதிகமாக அக்கறை காட்டி விவசாய வளர்ச்சியைப் பெருக்குவதற்கு வரிகளைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறோமேதவிர ஏழைகளுக்கு கஷ்டமான காரியம் எதையும் இந்த சர்க்கார் செய்யவில்லை. உரவகைகள் விநியோகம் செய்தல், கல்வித்துறையில் ஆசிரியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப் படிபுகள் தருதல் போன்றவைகளை நிறைவேற்றியிருப்பதை எல்லோருமே வரவேற்பார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பினரே அவற்றை வரவேற்பது பேசியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பஸ் போக்குவரத்துத் துறையில் ஓரளவு வரபம் பெறும் அளவுக்கு சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்தில் நல்ல நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை தொழில் அதிபர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்

(திரு. எஸ். வி. நடராசன்)

[7th March 1968]

கள். முன்பு நாங்கள் பஸ்களைத் தேசியமாக்க போவதாகச் சொல்லிய போது அப்போதிருந்த தொழில் அமைச்சர் வெங்கடராமன் அவர்கள் “அப்படி செய்தால் அதிக நஷ்டம்தான் வரும், இப்போது புரியாது” என்று சொன்னார். ஆனால் ஒரு ஆண்டில் பஸ் தொழிலை நாட்டு உடைமையாக்கி அதில் லாபம் வருமளவுக்கு புதிய பஸ் ரூட்டுகளை அதிகமாகப் பஸ் கட்டணத்தைக் குறைத்தும் இருக்கிறோம். இவ்வளவும் இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஒரு ஆண்டில் குற்றங்களை செய்துவிட்டதுபோலவும், இனிமேலாவது “நன்றாக இருங்கள்” என்பதாக கடவுளையும் அதற்கு உதவியாக அழைத்தார் நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள். 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சி அவற்றை சாதித்ததா? மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைகளில் முக்கியமானது நிலத் தீர்வை கூடாது என்பது. அதை காங்கிரஸ்காரர்கள் இருந்த அத்தனை காலத்தில் செய்தார்களா? சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்களே தவிர பதவியில் இருந்தவரையில் கொஞ்சமாவது நிலத் தீர்வையைக் குறைத்தார்களா? பேச்சு மாதிரித் தொட்டெறிகெல்லாம் மகாத்மா காந்தி பெயரை சொல்வதில் இருக்கிறது. நில வரியைக் குறைத்ததில் கூட காங்கிரஸ் தோழர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. அறிஞர் அண்ணாவை தென்னாட்டு காந்தி என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு கோபம் வருகிறது. நிலவரியை எடுக்கவேண்டுமென்று காந்தி சொல்லியதை செயலில் காட்டிய முதலமைச்சரை ஏன் தென்னாட்டு காந்தி என்று சொல்லக் கூடாது? என்பதால் சொல்கிறோமே தவிர அங்கே ஒரு காந்தி என்றால் இங்கே ஒரு காந்தி என்று போட்டிக்காக சொல்லப் படுவதில்லை. கோட்சே மகாத்மா காந்தியைக் கொன்றான் என்றால் அந்தக் காங்கிரஸ் ஆட்சியில்தான் நடந்திருக்கிறது? மகாத்மாவின் கொள்கையில் முக்கியமான மதுவிலக்கை இன்னும் தீவிரமாக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று உறுதியுடன் இருப்பது இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிதானே? இன்னும் இந்த அரசினருக்கு நான் ஒன்றை சொல்வேன். இப்போது அரிஷ்டம் என்ற பெயரில் பல பானங்கள் விற்கப்படுகின்றன. அதைக் குடிக்கும் மக்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். உடல் நலம் கெடுகிறது. ஆகையால் அரிஷ்டங்கள் எங்கெங்கே விற்கப்படுகின்றனவோ அவற்றை அகற்றுவதற்கு, சட்டப் பிரச்சனைகளை ஆராய்ந்து அதைத் தடை செய்ய தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுகாதாரமே இப்போது கெட்டுவிட்டது என்று ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்பு பூங்காவாக இருந்தது போலவும் இப்போது ஒரு ஆண்டாக கெட்டுவிட்டதாகவும் சொன்னார்கள். சுகாதாரத் துறையில் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு சாதிக்காஷா அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் போகும்போதெல்லாம் திடீரென்று மருத்துவ மனைகளில் போய்ப் பார்வையிடுகிறார்கள். தவறு இருந்தால் கேட்கிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் அக்கரையோடு வேலை செய்கிறார்கள். இப்போதுள்ள மருத்துவ வசதிகள் மட்டும் போதாது. நடமாடும் மருத்துவ மனை வசதிகளை கிராமங்களுக்கு ஏற்படுத்தும் முறையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரையும் குறிப்பாக பொதுச்சுகாதார அமைச்சரையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு எவ்வளவோ ஊழல்கள் இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போது அவை குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. முந்தைய அரசு செய்ததைவிடக் கல்வித் துறையிலும் மற்றத் துறைகளிலும் அதிகமாகவே, ஒழுங்கான முறையில் செய்திருக்கிறோம். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அதிக சலுகை ஏற்படும் அளவுக்குப் பலன் அளிக்கும் வகையில் இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்துவருகிறது. மற்றும் இப்போது சட்டம் அமைதி குலைந்து வருகிறது என்று பேசப்படுகிறது. எல்லாம் இந்த ஒரு ஆண்டில்தான் நடப்பதாக பேசுகிறார்கள். அதற்கு முன்பு இவர்கள் ஒரு மூட்டைப் பூச்சி, கொசுவைக்கூட கொல்லவில்லையா? அவர்கள் காலத்தில்தான் நெல்லிக்குப்பம் மஜீத் வெட்டப்பட்டார். காங்கிரஸ் தரப்பினர் ஏதாவது சொன்னார்களா? தூத்துக்குடி கே. வி. கே.

7th March 1968]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

சாமியைக் கொலை செய்தார்கள். எத்தனையோ அரசியல் கொலைகள் நடக்கவில்லையா? அப்போதெல்லாம் சட்டம் அமைதி எங்கே போயிற்று? வேலை நிறுத்தம் இப்போதுதான் ஆரம்பித்தது என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வந்ததும் எல்லோருமே பாலிகளாக மாறிவிட்டார்களா? எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் நடுநிலையில் இருந்து விமர்சனம் செய்யவேண்டும். நாம் பலதுறைகளில் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். இன்னும் காணவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஒரு ஆண்டிலேயே எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதா? 'ஒரு படி அரிசி இல்லை என்று சொல்லுங்கள், நாளை ஆண்டு முடிந்து விட்டது. அடுத்தத் தேர்தல் வருகிறது' என்பதுபோல அவசரப்படுகிறார்கள், அப்படி அவசரப்படுவது சரியல்ல.

அதுபோலவே சட்டம் அமைதி சீர்குலைந்திருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். யாரால் சீர்குலைந்தது? கட்சிக் கண்ணோட்டத்தை விட்டு விட்டுப் பொது நோக்குடன், மான உணர்வுடன் யோசிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நேற்று தண்டையார்பேட்டையில் காங்கிரசு கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அதில் பேசியவர்களின் பெயரை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும், காங்கிரசு தரப்பினருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். அதே தண்டையார்பேட்டையில் மணிக் கூண்டிற்கு அருகே அறிஞர் அண்ணா அவர்களுள், அகில இந்திய காங்கிரசின் முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களும், மற்ற பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் பேசிய கூட்டத்தில், பஸ் போக்குவரத்திற்கு வழிவிட்டு விட்டு கூட்டத்தை நடத்தினார்கள் கூட்ட அமைப்பாளர்கள். ஆனால் நேற்றைய தினம் கூட்டத்தை அமைத்தவர்கள் வீதியில் மக்களை உட்கார வைத்து, பஸ் வந்தால் திரும்பிப் போகச் சொல்லி, வேறு வழியில் பஸ்கள் திரும்பி விடப்படாதிருக்கின்றன.

திரு. கே. ராமராம்: நானும் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். நான் இருக்கும் வரை அப்படி ஏற்படவில்லை. ரோடில் பஸ் போய்க்கொண்டிருந்தது. நான் பேசிவிட்டு வந்த பிறகு நடந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். செய்தியை நானும் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். ரோடில் மக்கள் உட்கார்ந்துவிட்டார்கள் என்று செய்தியைப் படித்தேன். என்ன நடந்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கூட்டம் ஆரம்பித்து முக்கால் மணி நேரம் பேசி விட்டு நான் வந்துவிட்டேன். நான் இருக்கும் வரை போக்குவரத்து தடைபடுத்தப்படவில்லை. கூட்டம் அமைதியாக நடந்து கொண்டிருந்தது. ரோடில் போலீஸ்காரர்கள் நின்றுகொண்டு பஸ் போக்குவரத்தை அனுமதித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். மேடையருகில் தான் கூட்டம் உட்கார்ந்திருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இருந்தபோது அம்மாதிரி அமைதியாக நடந்தது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் கடைசிவரை இருந்த நண்பர்கள் நான் முதலில் குறிப்பிட்டபடி பஸ் போக்குவரத்து தடைபடுத்தப்பட்டு வேறு வழியில் திரும்பிவிடப்பட்டது என்று எங்களிடம் முறையிட்டார்கள். நான் அதைக்கூடக் குறையாக கூற விரும்பவில்லை. கூட்டம் அதிகமாக இருந்திருக்கலாம். இதுவரையில் வராத அளவிற்கு அவ்வளவு பெரிய கூட்டம் வந்தது என்று சொல்லலாம். நான் அதை விவாதிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் அக்கூட்டத்தில் பேசப்பட்ட பேச்சுக்கள் எப்போது பட்டவை? "பொதுப்பணி அமைச்சர் கருணாநிதியை தீர்த்துக்கட்ட வேண்டும், அவரால் தான் கலகமும் கலவரமும் உருவாகிறது; இந்த அவையில் உறுப்பினராக உள்ள மாண்புமிகு முத்து அவர்களை தீர்த்துக்கட்டிவிடவேண்டும் என்றெல்லாம் அக்கூட்டத்தில் பேசப்பட்டதாக அறிகிறேன். அதுவும் எப்போது இவ்வாறு பேசப்படுகிறது?

[திரு. என். வி. நடராசன்] [7th March 1968]

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேறொரு அவையில் நாட்டில் அமைதியும் சட்டமும் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தது, அதே போன்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் முன்னாள் தலைவர் திரு. காமராசர் அவர்களும், மற்ற தலைவர்களும் உள்ளபடியே வேண்டுகோள் விடுத்துள்ள நேரத்தில், காங்கிரசு தரப்பில் இவ்வாறு பேசப்படுகிறது என்றால் எப்படி ஒற்றுமை வளரும் ?

திரு. கே. ராமதாஸ்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் தெரிவித்தது போன்றவார்த்தைகள் அந்த மேடையில் பேசப்படவில்லை. அக்கூட்டத்திற்கு போலீஸ் ரிபோர்ட்டர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ரிப்போர்ட்டு கிடைத்து அதில் இவ்வாறு பேசியதாக இருக்கிறதா ? அல்லது யாரோ சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லுகிறாரா ? அவ்வாறு பேசவில்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்து: அவ்வாறு பேசப்பட்டிருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் அதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளுவாரா என்பதை தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அவ்வாறு பேசப்பட்டதாக ருசுபடுத்தப்பட்டால், பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: நான் சர்க்காருக்கு வேண்டுகோளாக விடுக்கிறேனே தவிர, நானே நாட்டை ஆளுவது போலச் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் அதை பரிசீலிக்க வேண்டும். நான் சொன்னது உண்மையில்தான் என்றால், உள்ளபடியே நான் வருந்துவேன். மன்னிப்புக்கூட கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நான் சொன்னது உண்மை என்று தெரிந்தால், இனிமேலாகிலும் நாட்டில் சட்டம், அமைதி குலைந்துவிட்டது என்று பசப்புக்கிறவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனே தவிர, இதை வைத்து அவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கவேண்டும் என்பதற்காகவோ, அல்லது இதையெல்லாம் எடுத்துக்கூறி எங்களுக்கு கீர்த்தி, பிரதாபம் தேடிக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவோ சொல்லவில்லை. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பண்பை வளர்த்தவரே இன்றைய தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆவார்கள். எனக்கு நினைவிற்கு வருகிறது. டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியாரும், காலஞ்சென்ற காங்கிரசு தலைவர் சத்தியமூர்த்தி ஐயர் அவர்களும் இந்திய சட்டசபை தேர்தலுக்கு நின்றார்கள். 1936-37 என்று கருதுகிறேன். அந்தத் தேர்தல் சூடு போல் நான் இன்னும் காணவில்லை. அன்றைய தினம் நான் காங்கிரசில் இருந்தேன். அதுதான் கடைசி ஆண்டு நான் காங்கிரசில் இருந்தது. அண்ணா அவர்கள் அன்று ஜில்லா கட்சியில் இருந்தார்கள். பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் இன்றைய தினம் நாட்டில் அரசியல் நிலவரங்கள் எவ்வாறு இருந்தாலும், எல்லா அரசியல் கட்சிக்காரர்களும் அங்கே தோழமையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அன்றைய தினம் நாட்டிலிருந்த தான் என்று சொல்லலாம். சத்தியமூர்த்தி ஐயரும் கூட்டத்திற்கு வருவார்கள். அதேபோன்று டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் கூட்டத்திற்கு செல்வார்கள். டாக்டர் ராமசாமி முதலியாரோடு அண்ணா அவர்களும் வருவார்கள். நாங்களும் சத்தியமூர்த்தி ஐயரோடு போவோம். சத்தியமூர்த்தி ஐயரும் டாக்டர் ராமசாமி முதலியாரும் ஒருவரை ஒருவர் நெருங்கி சந்திக்கும் போது இரண்டு பேரும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளுவார்கள். உங்களுடைய தேர்தல் நிலவரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பரஸ்பரம் கேட்டுக் கொள்ளுவார்கள். கட்டித் தழுவிக்கொள்ளுவார்கள். இப்படித் தேர்தல் வேலை நடக்கும்.

7th March 1968]

திரு. கே. ராமதாஸ்: இப்போது கூட அப்படி நடக்கிறது.

திரு என். வி. நடராசன்: அப்படி ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவித் கொண்டதால், கைகுலுக்கியதால், கொள்கையை விட்டுக் கொடுத்தார்களா என்றால், இல்லை. டாக்டர் ராமசாமி முதலியார் அவர்களை ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் தூண் என்று கூறுவார்கள். சத்திய மூர்த்தி ஐயரை காங்கிரசு கட்சியின் உயிர் என்பார்கள். அவ்வாறு கொள்கையில் உறுதியாக இருப்பார்கள். வீணாக வார்த்தையைக் கொட்ட மாட்டார்கள். பொருட்பற்ற முறையில் பேச மாட்டார்கள். அந்த பண்பில் வளர்ந்த ஒருவரை இன்றைய தினம் தமிழகம் முதலமைச்சராக பெற்றிருக்கிறது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: அதே போன்று எல்லா அரசியல் கட்சியினருக்கும் அரசியல் பண்பு இருந்தால் இந்த பிரச்சனை வராது. நமது நண்பர் நடராசன் அவர்கள் தெரிவித்தது போல் அரசியலில் அவரவர்கள் கொள்கையை வகுக்கின்றபோது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த பேதம் விரோதமாக வளராத பண்பு வளரவேண்டும். மதுரை திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் இத்தகைய பண்பு வளரவேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்து: தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பண்பாட்டை நேற்றைய கூட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ராமதாஸ் அவர்கள் பின்பற்றி னார்களா? முத்துவை துண்டாக வெட்டுவோம் என்று பேசினார்களே!

திரு என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நான் இதையெல்லாம் இங்கே ஏன் தெரிவிக்கிறேன் என்றால், இங்கேயே விவகாரம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. நான் இன்னமும் சொல்லுவேன். எங்கள் தலைவர் என்னை எப்படி அடக்கினார் என்ற விவரத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை கடற்கரையில் கூட்டம் நடக்கிறது. நான் உணர்ச்சி வயப்பட்டு பேசும்போது, திரு. காமராசர் அவர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கினேன். உடனே எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அந்த லட்சக்கணக்கான மக்களைக் கொண்ட கூட்டத்திலேயே என்னை அதற்காக மன்னிப்பு கேள் என்றார்கள். கேட்டுவிட்டுத்தான் உட்கார வேண்டும் என்றார்கள். கேட்டுவிட்டுத்தான் உட்கார்ந்தேன். பிறகு தான் என்னை பேசவிட்டார்கள். நான் கட்சியில் எந்த பொறுப்பில் இருந்தாலும் அவர்கள் எனக்குச் சொன்னது, நீ இப்படி பேசியது தவறு; தவறாக பேசும் நீ மற்றவர்களுக்கு எப்படி புத்தி சொல்லமுடியும் என்ற விவரங்களை உணர்த்தினார்கள். அப்படி காங்கிரசு தரப்பில் இதுவரையில் ஒரு கூட்டத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறைகூவல் விடுக்கிறேன். அவ்வாறு செய்யப்பட்டிருந்தால் காங்கிரசு கூட்டங்களில் இன்றைய தினம் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து.

திரு பி. எத்திராஜ்: தலைவர் அவர்களே, இதே போல் தலைவர் காமராசர் அவர்கள் பல கூட்டங்களில் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ராமதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, மதுரை முத்து அவர்கள் நேற்றைய கூட்டத்தில் காங்கிரசுகாரர்கள் பேசியதாகச் சொன்னார்களே அதே போன்று காங்கிரசுகாரர்கள் பேசியிருந்து, காமராசர் அவர்கள் அங்கே இருந்திருந்தால் கண்டிப்பாக கண்டித்திருப்பார். ஒன்று அவர் கவனிக்காமல் இருந்திருக்கவேண்டும், அல்லது சொன்னது காதில் விழாமல் இருந்திருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லாமலிருந்திருந்தால், இந்த மாதிரி பேசியதாகச் சொல்லுகிறார்களே, அந்த மாதிரி பேசப்பட்டிருந்தால் அனுமதித்து இருக்கமாட்டார்கள், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன்: சட்டம் அமைதி சீர்குலைந்து விட்டது என்று பேசி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிற்கு மாசு கற்பிக்கவேண்டும் என்று முன் வந்துள்ளதால் இதைச் சொன்னேனே தவிர, வேறு எதற்கும் இல்லை. வருங்காலத்திலாவது நாகரீகமான அரசியல் பண்பை நிலைநாட்ட

[திரு. என். வி. நடராசன்] [7th March 1968]

வேண்டும், அதற்கு இந்த மாமன்றத்தில் உள்ள தலைவர்கள் தக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை விடுப்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, வேறு எதற்கும் அல்ல.

கடைசியாக இங்கே பல புது தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவில்லை, மற்ற மற்ற நிலைமைகள் ஏற்படவில்லை என்று காங்கிரசு தரப்பில் சொன்னார்கள். நான் சுருக்கமாக சொல்லுகிறேன், இவற்றிற்கு எல்லாம் முக்கிய காரணமாக இருப்பது மத்திய அரசு தான். மத்திய அரசிடம் குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டால் அன்றி, மாநிலங்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடையாது என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கே ஒரு முதலமைச்சர், இங்கே ஒரு முதலமைச்சர். அங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர், இங்கே ஒரு கல்வி அமைச்சர் ஏன்? போக்குவரத்து பாதுகாப்பு, உள்நாட்டு விவகாரங்கள் இந்த மூன்றைத் தவிர மற்ற, அதிகாரங்களை மாநில அரசுகளுக்குத் தந்துவிட்டு, மத்திய அரசு எந்த அளவிற்கு செலவை சுருக்கவேண்டுமோ, மந்திரிகளைக் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு குறைக்கவேண்டும். மத்திய அரசில் யார் என்ன மந்திரி என்று கேட்டால் பெரிய அரசியல் வரதி கூட திணறுகிறார் சொல்ல முடியாமல். அந்த அளவுக்குப் பொதுக் கூட்டத்தைப் போல் மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். மந்திரி பதவிகளை சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமாக அதன் காரணமாக செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு எல்லாம் வரவேண்டிய வருவாயை அவர்கள் இந்த மாதிரி செலவு செய்துகொண்டு, நம்மை அணைத்துப் போல் ஆக்கிவிட்டு மாநிலங்களை குற்றம் குறை கூறிக்கொண்டு இருப்பது, நமக்குள் கட்சி பிரதிகட்சியை வளர்க்குமே தவிர, உருப்படியாக காரியம் செய்ய உதவாது. ஆகவே திட்டவட்டமாக காங்கிரசு தரப்பினரை கேட்டுக்கொள்ளுவேன், இந்தியா ஒன்றுபட்டிருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்குமேயானால், மத்திய அரசு லீக்கமாக போய்கொண்டிருந்தால், ஆபத்தாக முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். எந்த அரசு இருந்தாலும் சரி, மத்திய அரசிடம் இவ்வளவு அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருப்பதும் குறைக்கப்படவேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் புரொவினஷ்யல் ஆட்டானமி (Provincial Autonomy) கேட்டோம். இன்றைக்கு நமக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்திருக்கிறது. இப்போதுகூட மாநில சுயாட்சி என்று கேட்கிற அளவிற்கு, எகாதிபத்தியத்தைப் பார்த்து கூறுவது போல், வாதாடுவது போல் வாதாடிக்கொண்டிருந்தால் அது நல்லதாக இருக்காது. ஆதலால் மத்திய அரசில் குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மாநில அரசிற்கு வரவேண்டும். திட்டங்கள் எல்லாம் மாநில அரசு தீட்டவேண்டும். வேண்டுமானால் மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு ஆலோசனை கூறட்டும். அதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. அந்த மாதிரி இந்தியா ஒன்றுபட்டிருந்தால், அப்படி ஒன்றுபட்ட இந்தியாவை எந்த வல்லரசாலும் எப்போதும் வெல்லமுடியாது. வெல்லவோ, படையெடுக்கவோ யாருக்கும் துணிவு வராது. அவ்வாறு இல்லையென்றால், குரோதங்கள் வளர்ந்து கொண்டு உள்ளே மாற்சரியங்கள் வளரும். எனவே மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் விரிவு படுத்தப்படவேண்டும் என்று காங்கிரசு தரப்பினரும் வாதாட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5-20
P.m.

கடைசியாக இந்தி விஷயத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றி நிறைய பேசிவிட்டோம். கனம் அங்கத்தினர் திரு. சேஷபாத்திரி அவர்கள் இந்தி ஒழிக என்ற அந்த ஒழிக சத்தம் வேண்டாம் என்றார்கள். நல்லது தான். ஒழிக சத்தம் என் வருகிறது என்றால் அங்கே இருக்கின்ற மூர்க்கத்தனமான கூப்பாடு. அங்கே அடிக்கும் போது அப்பா என்கிறோம்.

அவர்கள் மிகவும் பிடிவாதமாக இந்தி ஆதிக்கத்தைக் கொண்டு வருவோம் என்கிறார்கள். அதனால் தான் 'இந்தி ஒழிக' என்று சொல்கிறோம். இந்தியை யாரும் படிக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதாக இருந்தால் இந்தப் பிரசார சபை இந்த நாட்டிலே இயங்கிக் கொண்டு இருக்க முடியாது. தமிழ் நாட்டிலே இந்தி பிரசார சபை

7th March 1968]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

இருப்பதை எதிர்த்து நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. மற்றொரு மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதில் நாங்கள் தடையாக இருந்தது இல்லை. ஆனால் அது எந்த உருவத்திலே இருக்கிறது என்பது தான் எங்களுக்கு உள்ள கவலை எல்லாம். இந்தி ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவதனால் நாங்கள் எதிர்த்துத் தீர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை எழைப் பாட்டாளி மக்களின் வாழ்க்கையை வளப்படுத்தக்கூடிய வகையிலே உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் இதய பூர்வமாக வரவேற்று, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் மிகத் தெளிவாகப் பேசி விட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட விவசாயத் துறையைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றொன்றையும் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கிராமத்திலே உள்ள விவசாயிகள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு கரும்புக்கும், வெல்லத்திற்கும் வரி போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது வரை இல்லாத வரி. அது மட்டுமல்ல கரும்பு விவசாயம் என்பது எல்லோராலும் செய்து விட முடியாது. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் குறிப்பிட்டவர்களால்தான் செய்யமுடியும். அதோடு கரும்பின் விலை சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்து கொண்டு வருவதைப் பார்க்க முடிகிறது. ஒரு சில ஆண்டுகளில் வேண்டுமானால் கரும்பின் விலை அதிகமாக இருந்து இருக்கலாம். குறிப்பாகச் சென்ற ஆண்டில் கரும்பின் விலை மிக அதிகம். கரும்பிற்கும், அதில் இருந்து கிடைக்கக் கூடிய வெல்லத்திற்கும் 7 சதவீதம், 3 சதவீதம் என்று வரி போட்டு இருப்பது உண்மையிலே விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்துக் குறிப்பிட விரும்புவது கோவை ஜில்லாவிலே சென்ற ஆண்டு சரியான மழை இல்லை. மழை இல்லாத காரணத்தால் பல்லடம், அவிநாசி தாலுகாக்களில் பல இடங்களில் குடி தண்ணீருக்குக் கூட மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் வேறு கிராமங்களில் இருந்து வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயம் செய்யக் கூடிய கிணறுகளில் இருந்து மக்கள் குடி தண்ணீர் எடுத்து வர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. விவசாயம் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. விவசாயப் பெருங்குடி மகன் விவசாயம் செய்வதற்கே மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறபோது, அவன் மீது மேலும் வரிகளை சுமத்தி வருவதனால் அவனுக்கு இன்னலும் நெருக்கடியும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

(Thiru A. R. Damodaran in the Chair.)

அடுத்தபடியாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே சிறிய விவசாயப் பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக ஊக்கம் தரப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பெரிய விவசாயத் திட்டங்களை விட சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு அதிகமாகச் சர்க்கார் உதவி செய்தால் தான், இதற்கு என்று அதிகத் தொகை ஒதுக்கினால் தான், சிறந்த முறையிலே விவசாயிகள் நல்ல விவசாயம் செய்ய முடியும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்னும் கிராமங்களில் சிறு சிறு குளங்கள், குட்டைகள், ஏரிகளில் இருந்துதான் விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. குளங்களில் சரியான முறையில் தூர் எடுத்தால்தான் அதிகமான அளவு தண்ணீர் தேங்க முடியும். அதிகப் படியான தண்ணீர் விவசாயத்திற்குக் கிடைக்கும். ஆனால் இப்பொழுது

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

[7th March 1968]

தூர் எடுக்கும், வண்டல் மண்ணை எடுக்கும் வேலை சரிவர நடைபெறுகிறதா என்றால், இல்லை. கோவை ஜில்லாவிலே நொய்யல் ஆற்றுப் பாசனம் நடைபெறுகிறது. நொய்யல் ஆற்றில் வருஷத்தில் சுமார் நான்கு ஐந்து நாட்களுக்குத்தான் தண்ணீர் ஓடும். இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயம் நடைபெறுகிறது. இதற்குக் கில்தி வசூலிக்கப்படுகிறது. இதனால் மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மழை சரியாகப் பெய்யாததால் பல்லடம், அவிநாசிப் பகுதிகளில் விவசாயம் சரியாகக் கிடையாது. விதை விதைத்தவர்கள் சரியாக விவசாயம் நடைபெற முடியாததால் பலன் காண முடியவில்லை. இந்த அளவில் நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கின்ற காரணத்தால் பஞ்சாயத்து தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து பல்லடம் தாலுகாவைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்த வேண்டும் என்று கலெக்டரிடம் கேட்டார்கள். ஆனால் அது செய்யப்படவில்லை. உண்ணாவிரதம் இருப்போம் என்று ஆரம்பித்தார்கள். பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்ய அவசியமான காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்பது உண்மைதான். மக்கள் குடிபெயர்ந்து வேறு ஜில்லாக்களுக்கு போகவில்லை. ஆடு மாடுகள் இருக்கவில்லை. ஆனாலும் மிகுந்த கஷ்டமாக இருப்பதனால் விவசாயக் குழும்கள் தன்னுடைய கால் நடைகளை, ஆடு மாடுகளை வாராவாரம் சந்தையிலே கொண்டு வந்து விற்பனைக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல விவசாயக் குழும்கள் கூலி வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே பல்லடம் தாலுகாவில் வாழ்க்கை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. எனவே அந்தப் பிரதேசத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக பிரகடனம் செய்யாவிட்டாலும் மக்களின் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-30
pm

அடுத்தபடியாகத் தொழிற் துறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது, கோவை ஜில்லாவிலே மந்தநிலை ஏற்பட்டு இருப்பதைப் பார்ப்போம். பல நூல் ஆலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. சில ஆலைகள் சர்க்காரின் உதவி பெற்று நடைபெற்றாலும், பல ஆலைகள் சீக்கிரத்திலேயே மூடப்படும் நிலை உருவாகிக் கொண்டு வருகிறது. திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் கூறியது போல நூலுக்கு கிராக்கி இல்லை. எதிர்காலத்திலே எப்படி இந்தத் தொழில் நன்றாக நடத்தப் பெறும் என்று சந்தேகம் ஏற்படும்படியான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வருகின்றது. அதே நேரத்தில் தொழிற்சாலைகள், மில்கன் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்ற காரணத்தினால் அநேக தொழிலாளர்கள் வேலை யின்றித் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியிலே தொழிலாளர் தலைவர்களுடனும், மில் அதிபர்களுடனும், பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, மில்கள் நிறுத்ததற்கு ஆவன செய்வதாகக் கூறினார்கள். வேலை இன்றி உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இடைக்காலத்திற்கு உதவித் தொகை தருவதாக வாக்குறுதி தந்தார்கள். ஒரே ஒரு மாதம், மட்டும் ஒரே ஒரு தடவை மட்டும் சுமார் 40 ரூபாய் வரை அவர்களுக்கு உதவித் தொகையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படித் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வரும்போது அந்தந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து வரும் தியாகிகளுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிற்சாலைகளில் அவர்கள் பணியாற்றும் காரணத்தால் அவர்களுக்கு, தியாகிகளுக்கான உதவித்தொகை நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அவர்களில் பலர் வேலையின்றித் தவிக்கிறார்கள். எனவே இப்படித் தொழிற்சாலைகளில் வேலை வாய்ப்புகளை இழந்து நிற்கும் அரசியல் தியாகிகளின் நிலையைப் பற்றி அரசாங்கம் சற்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக கம்போடியா மில்லில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர். அவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் அந்த மில்கள் இருக்கின்றன. அந்த மில்லில் பணியாற்றி வந்த அரசியல் தியாகிகளுடைய விண்ணப்பங்கள் அரசாங்கத்திடம் வந்து இருக்கும். அவற்றை கருணையுடன் அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். சட்டம் அவர்களுக்குக் குறுக்கே நிற்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

7th March 1968] [திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

அரசியல் தியாகிகள் என்று சொல்லும்போது கோவை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தியாகிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டமான சூழ்நிலையில் துன்புற்று வருகிறார்கள். கம்போடியா மில்லில் சுமார் நூறுபேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தத் தியாகிகளுக்கும் இன்னும் மற்ற தியாகிகளுக்கும் மான்யம் கிடைக்கும்படி அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டும் என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோவை மாவட்டத்தினைப் பொருத்தவரையில் ஒரு புறம் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன. மற்றொருபுறம் பருவ மழையின்மை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளில் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல எதிர்காலத்தை அரசாங்கம் உருவாக்கித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கும், தொழில் அதிபர்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்கும் உள்ள ஏற்பாடுகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு அளித்த இந்த வாய்ப்பிற்கு எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மீது ஏற்கெனவே ஒரு முறை சென்ற ஆண்டு பேசியாகிவிட்டது என்று சொல்லலாம். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஏதாவது புதுமை இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக பழைய வரவு-செலவுத் திட்டங்கள் மீதான உரைகளை, அதாவது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டுகள், திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் வாசித்து அளித்த பட்ஜெட்டுகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் புதிய வரவு செலவுத் திட்டத்தினைப் பரிசீலனை செய்துபார்த்தேன். ஆனால் இதில் ஒன்றும் புதுமையைக் காணமுடியவில்லை. சிலர் இதை உபரி பட்ஜெட் என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். என்னைப் பொருத்த வரையில் நான் உபரி பட்ஜெட்டையே பாராட்டுவதில்லை. ஏழாண்டுக் காலத்துக்கு முன்பு திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்கூட உபரிபட்ஜெட்டை ஒரு முறை ஸமர்ப்பித்தார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமை இல்லை அப்போது. அப்போதெல்லாம் எதிர் வரிசையில் உள்ளவர்கள் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டை மிகவும் காரசாரமாகத் தாக்கிப் பேசுவார்கள். எனவே திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அளித்த உபரி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அன்று எதிர்க் கட்சியினர் அனைவரும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அந்த நிலையில் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்னைச் சந்தித்துப் பேசியபோது, “என்ன, இந்தப் பட்ஜெட்டில் உங்களுக்குத் திருப்திதானே” என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், “நான் உபரி பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவது இல்லை, பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டைத்தான் பாராட்டுவது என் வழக்கம்” என்று. அவருக்குச் சற்று ஏமாற்றமாகக்கூடப் போய் விட்டது. “என் அப்படி”, என்று கேட்டார். நான் சொன்னேன், “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் உங்களைப் பார்த்து “மத்திய அரசிடம் தமிழக திட்டங்களுக்காக ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கேளுங்கள்; இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய் கேளுங்கள்” என்று கேட்டு, “அதை நீங்கள் கேட்டுப் பெற்றுவிட்டால் எங்கள் கட்சியையே கலைத்துவிடுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அப்போது நீங்கள் அவர்களைப் பார்த்து ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது திட்டத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டீர்கள். அப்படிக்கேட்டுவிட்ட நீங்கள் 2½ கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் இல்லாது உபரியாக பட்ஜெட்டை ஸமர்ப்பித்து இருக்கிறீர்களே, என்று அவரிடம் அன்று குறை கூறினேன். அதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியினராக இருக்கும்போது ஒரு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் தீட்ட வேண்டும் இரண்டாயிரம் கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் தீட்ட வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள் இப்போது மத்திய அரசிடம் இருந்து மான்யம் கேட்கும் அளவிற்குத் திட்டங்களைத் தீட்டி இருப்பவர்கள், பற்றுக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டமாக இருக்கும் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் 248 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம் தீட்ட முடியாமல் உபரியாக எழுபத்தைந்து லட்சத்தை விட்டுவிட்டார்களே என்று ஆச்சரியம் பட்டேன். இது விரும்பத்தக்கது அல்ல. அனுபவத்தின்பேரில் சொல்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

[7th March 1968]

லுக்கிறேன். நான் ஜில்லாபோர்டு தலைவராக இருந்திருக்கிறேன். அப் பொழுதெல்லாம் ஒரு ஜில்லாபோர்டுக்கு அதிகபட்சமாக இரண்டு கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வருமானம் வரும். அந்தக் காலத்தில் அண்டை மிலுள்ள திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லா போர்டுகள் எல்லாம் உபரியாகத்தான் தங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டங்களைச் சமர்ப்பிப்பார்கள். நான் மட்டும் மதுரை மாவட்டத்தைப் பொருத்தவரையில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாகத்தான் கொடுப்பேன். மதுரை மாவட்ட அங்கத்தினர்கள் என்னிடம் பேசும்போது “பார்த்தீர்களா, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் தலைவர்களைப்போல உங்களால் உபரி பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கமுடியவில்லையே” என்று என்னைத் தாக்கிப்பேசுவார்கள். ஜில்லாபோர்டு கௌன்ஸில் கூட்டங்களில் என்னைத் தாக்கிப் பேசுவார்கள். நான் அதற்குக் கூட்டத்தில் பதில் சொல்லமாட்டேன். அவர்களைத் தனியாக அழைத்து, “இப்படி பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரித்தால்தான் சர்க்காரிடம் இருந்து அதிக சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு நமது மாவட்டத்துக்கு அதிக திட்டங்களைத் தீட்ட முடியும்” என்று நான் சொல்லுவேன். நான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைப் போட்டுச் சென்னை அரசாங்கத்திடமிருந்து பெரும் அளவிற்கு “கிரான்ட்” வாங்கியிருக்கிறேன். மற்ற ஜில்லா போர்டுகள் வாங்கியிருக்காது. நான் மதுரை மாவட்டத்தில் அதிகமான சாலைகளைப் போட்டு இருப்பேன். எங்களுக்குத்தான் நல்ல பெயர். மற்றவர்களுடைய நிலை இப்படியில்லை. அவர்கள் என்னைக் கேட்டார்கள், “நீங்கள் மட்டும் எப்படி இவ்வளவு சாலைகளைப் போட முடிகிறது” என்று. ஆனால் நான் அந்த ரகசியத்தைக் கூறுவது இல்லை. நான் கடைசியாக திரு. வி. ஏ. இராமகிருஷ்ணன் அவர்கள் “ஸ்பெஷல் ஆபீஸராக” இருக்கும்போதுதான் அவரிடம் ஜில்லாபோர்டைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தேன். அப்போது அவர் கேட்டார், “ஜில்லா போர்டின் நிதி நிலை எப்படியிருக்கிறது” என்று. “நீங்களே பாருங்கள்” என்று சொன்னேன். பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதே என்றார் அவர். “இருந்தால் சர்க்காரிடம் இருந்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னேன் அவர்களிடம். அவர் அவ்வளவு சலபமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் சொன்னேன், “உபரியாக மீதி இருந்தால், வருஷா வருஷம் அது சேர்ந்துகொண்டே போகும்: பிறகு அதை என்ன செய்வது” இப்படியிருந்தால் தான் அரசாங்கத் திடமிருந்து மான்யம் பெற்று மேலே பல நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம்; எனவே உபரியாக இல்லாமல் பற்றாக்குறையாக வைத்து இருக்கிறோம். பற்றாக்குறையாக வைத்தால் நீங்கள் சர்க்காரிடம் இருந்து வாங்கிக்கொள்ளுவீர்கள்” என்று சொன்னேன். அதே போல இருந்த பணத்தினை, பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக செலவிடக் காரணத்தினால் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க ரூபாய் பதினைந்து லட்சம் பற்றாக்குறையாகப் போய்விட்டது. உடனே அவர் இதை அரசாங்கத்துக்குத் தந்திகொடுத்து வாங்கிக்கொண்டார். உபரியாக வைத்தால் அது மேன்மேலும் சேர்ந்துகொண்டே போகும், பிறகு அதை என்ன செய்வது என்ற பிரச்சனை எழும். அரசாங்கம் என்றால்,

“இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்து வகுத்தலும் வல்லதரசு.”

என்று வள்ளுவர் கூறிறேயென்றி மீத்தலும் வல்லதரசு எனக் கூறவில்லை. அப்படி சேர்த்த பணம் கோடிக்கணக்கில் மீதி இருந்தால் அதை என்ன செய்வது?

அரசு என்பது நல்ல முறையில் வருவாயைப் பெருக்குவது, பெருக்கிய வருவாயை மக்களுக்குப் பயன் தரத்தக்க விதத்தில் செலவிடுதல்தான் அரசின் கடமையாக இருக்கவேண்டும். இப்போது பாருங்கள், சென்ற ஆண்டு கல்விக்கென ஒதுக்கிய ஒதுக்கீட்டில் ஐம்பது லட்சத்துக்கு மேல் மிகுந்துவிட்டது. இதை நான் எதிர்க்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் மிச்சம் வைத்துத் திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார் என்று நமது நண்பர் திரு. என். வி. நடராஜன் அவர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள். இப்படி ஐந்து வருஷ காலத்தில் பத்து கோடி ரூபாய் மிச்சம் வைத்து இருந்தால் இருபது ஆண்டு காலத்தில் நாற்பது கோடி ரூபாய் மிச்சம் வைப்பார்கள். பிறகு அந்தப் பணத்தை என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? பணத்திற்குத் திட்டம் வேண்டாமா?

7th March 1968]

[திரு என். ஆர். தியாகராஜன்]

அரசு முதலில் திட்டம் வைத்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டாமா? இன்றைக்கு 248 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஆக்கி அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்து விட்டுப் போய்த்தான், இந்த வருடம் அதிகமாக வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதிகமாகத் திட்டங்கள் போட்டிருக்க வேண்டும். இதைத்தான் நான் சொல்லவேண்டுமென்று இருந்தேன். நேற்று செட்டி நாட்டரசர் இதைப்பற்றி பேசிவிட்டார். பற்றாக்குறையாக வைத்திருந்தால் தான் மத்திய சர்க்காரிடம் பணம் கேட்க முடியும் என்று சொன்னார்கள், மதுரை ஜில்லா போர்டில் பற்றாக்குறையாக வைத்திருந்ததால் தான் அரசாங்கத்திடம் பணம் வாங்க முடிந்தது. அதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதைத் தவிர வரியே இல்லாமல் பட்ஜெட் தயாரித்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசாவிட்டாலும் கூட மற்றவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். எங்கள் வீட்டில் மாதத்திற்கு மின்சார கட்டணம் ரூபாய் 5½ ஆகும். நான் சிக்கனமாக வாழ்க்கை நடத்துபவன், 5 முதல் 7½ ரூபாய் வரைதான் வரும். ஆனால் இப்போது 11½ ரூபாய் வருகிறது. என்ன காரணம்? மின்சாரத்திற்கு எல்லோரும் சார்ஜ் கொடுக்கிறார்கள். ஏன் தலைவர் அவர்களும் கொடுக்கிறார். காரியதரிசி கூட கொடுக்கிறார். நிச்சயமாக மின்சார கட்டணம் 25 சதவீதம் முதல் 50 சதவீதம் வரை கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது யாருக்கும் தெரியாது. தெரியாமலேயே மக்கள் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மனைவி கணக்குக் கொடுக்கும்போது “எப்போதும் ஐந்து ரூபாய்தானே மின்சார கட்டணம் வரும், பட்ஜெட் கூடுகிறதே” என்று கேட்ட போது தான் மின்சார கட்டணம் அதிகம் என்று தெரிந்து கொண்டேன். மின்சார கட்டணம் அதிகமாக விதிக்கப்படுகிறது.

கரும்பிற்கு வரி, வெல்லத்திற்கு வரி, விற்பனை வரி என்று எல்லாம் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டும் இந்த விவரத்தை கூறினேன். 2½ சதவீதமாக இருந்தபோது 52 கோடி ரூபாய் என்றால், இதை 3 சதவீதம் ஆக்கினால் நிச்சயம் 11 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். இதை ஓரம்பப் பள்ளி மாணவர்கள்கூட புரிந்து கணக்குச் சொல்வார்கள். 11 கோடிக்கு மேல் இந்த ½ சதவீதம் காரணமாக வந்திருக்கிறது. போடப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமான வரியினால் நல்ல வரிமானம் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. பல்களுக்கு எல்லாம் இருக்கை சார்ஜ் சென்ற வருடத்தை விட கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வருமானமாக வருகிறது. 2 பைசாவிலிருந்து 2½ பைசாவாக கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு வருமானமிருந்தும் புதிதாக ஏதேனும் செய்திருக்கிறார்களா இந்த அரசு என்று பார்க்கும்போது புதிதாக ஒன்றும் செய்யவில்லை. பஞ்சாயத்து ரோடுகளில் 300 மைல் ஸ்டேட் எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 50 மைல் முதல் 100 மைல் வரை அவர்களுக்கு சொந்தமான ரோடு இருக்கிறது. இந்த 374 யூனியன்களுக்கு ரீத்து 300 மைல் எடுத்துக் கொள்வதால் ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 5 பர்லாங் தான் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறது என்பது கருத்து. இது போதவே போதாது. குறைந்தது ஆண்டு ஒன்றிற்கு 5 மைல் அல்லது 3 மைலாவது எடுத்துக் கொண்டு வந்தால் தான் யூனியனில் உள்ள ரோடுகள் ஒழுங்காக இருக்க முடியுமே தவிர இப்போது கூறியிருக்கிற பிடி ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 5 பர்லாங் தான் வருமென்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதைத் தவிர பேப்பர் “மூவ்” ஆவதற்கு காலதாமதமாகிறது. இதை எப்படிக்க கண்டுபிடித்தேன் என்றால், 20 ஆண்டுகாலமாக கெஜு வருடம்போது கெஜுட்டை கையில் தூக்க முடியாது. அதை உட்கார்ந்து புரட்டிக் கொண்டிருப்பேன். இந்த கெஜு இப்போது பிடிக்க இலகுவாக ஒரு கையில் பிடித்துவிடும் தன்மையில் சுருக்கமாக இருக்கிறது. நான் ஜில்லா போர்டில் இருந்த அனுபவத்தின்படி அப்போது ஜில்லா போர்டு கெஜு வருடம். அது பெரியதாக கனமாக இருந்தால் காரியங்கள் அதிகமாக நடந்திருக்கின்றன என்று பொருள் சிறியதாக இருந்தால், இந்த

[திரு என். ஆர். தியாகராஜன்]

[7th March 1968]

மாதம் வெளியூர் சென்றிருந்ததால், காரியங்கள் அதிகமாக நடைபெறவில்லை என்று கண்டுபிடித்து விடுவேன். இப்போது ஓர் ஆண்டு காலமாக வரும் கெஜட் மிகச் சிறியதாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆபீசில் பேப்பர்கள் “மூவ்” ஆகவில்லை என்று தான் பொருள். இதை அமைச்சர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பேப்பர் தாலுக்கா ஆபீசில் தாசில்தாரிடம் கொடுத்தால் அது டெப்டி தாசில்தாரிடம் போய், பின்னர் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் போய், கர்ணம், மூன்சிப், தலையாரி ஆகிய எல்லோரிடமும் படிப்படியாக இறங்கி வர வேண்டும். டெப்டி கலெக்டரிடம் வரும்போது, லோயர் டிவிஷன் க்ளார்க் பார்த்து, பின்னர், அப்பர் டிவிஷன் க்ளார்க், செக்ஷன் ஹெட், சூப்பிரின்டென்ட், என்று படிப்படியாகப் பார்த்து, பின்னர் பி.ஏ. (P. A.) பார்த்து டெப்டி கலெக்டரிடம் வருகிறது. அதற்குப் பின்னர் அந்த பேப்பர் கலெக்டர் ஆபீசிற்குப் போகிறது. டெப்டி கலெக்டரும் கெஜட் ஆபீசர், கலெக்டரும் கெஜட் ஆபீசர் இதை இந்தச் சமயத்தில் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் டெப்டி கலெக்டரிடமிருந்து வரும் கடிதம் டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டருக்கு போகும்போது ஏன் எல்.டி.சி.க்குப் போக வேண்டும்? அந்த எல்.டி.சி. பார்த்து, யூ.டி.சி. பார்த்து, மீண்டும் கலெக்டருடைய பர்சனல் அலிஸ்டென்ட் பார்த்து அந்த பேப்பர் கலெக்டரிடம் போக மூன்று மாதமாகிறது. அது தான் தொலைந்து போகட்டும். கலெக்டரிடமிருந்து போர்டு மெம்பருக்கு, ரெவின்யூ செகரட்டரிக்கு வருகிறது. கலெக்டரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர். போர்டு மெம்பரும் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர். ஆகவே நேராக இவரே பார்க்கலாம். ஆனால் பேப்பர் பழையபடி இறங்குகிறது. அந்த எல்.டி.சி. சாதாரண எஸ்.எஸ்.சி. படித்துவிட்டு இருப்பவரிடம் கலெக்டர் பார்த்த பேப்பர் கீழே போகிறது. எல்.டி.சி. பார்த்து, பின்னர் அதே வரிசையில் பார்த்து போர்டு செகரட்டரி, மெம்பரிடம் போகிறது. போர்டு மெம்பர்கள் அமைச்சர்களை விட அதிகாரம் உள்ளவர்கள் என்று சமீபத்தில் ஒரு நடவடிக்கையிலிருந்து கண்டுபிடித்தேன். அப்படியிருந்தும் போர்டு ஆபீசிலிருந்து வரும் பேப்பர் மீண்டும் செகரட்டரி டெப்டி செகரட்டரி, அலிஸ்டென்ட் செகரட்டரி பிறகு சூப்பிரின்டென்ட், எல்.டி.சி. என்று போய் அந்த எல்.டி.சி.யின் கைவண்ணம் அதில் படவேண்டும். பிறகு மறுபடியும் அந்த பேப்பர் மேலே ஏறியாக வேண்டும். போர்டு மெம்பரின் யோசனை எல்.டி.சிக்கு வருகிறது. மீண்டும் அது புறப்பட்டு மேலே படிப்படியாகத் தாண்டி அமைச்சரிடம் வருகிறது. பேப்பர் இவ்வாறு அமைச்சரிடம் வந்து சேருவதற்கு நிச்சயமாக ஐந்து ஆண்டுகளாகும். அதற்குள் உங்களுடைய பதவிக் காலம் முடிந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். இதற்கு ஏதாவது ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். எப்படி மாற்றம் ஏற்படுத்தலாம் என்பதற்கு ஆலோசனை சொல்லத் தயாராக யிருக்கிறேன். டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டர் பார்த்த பிறகு அந்த பேப்பர் எல்.டி.சிக்கு போக வேண்டிய தேவையில்லை. நேராக போர்டு மெம்பர் அதைப் பார்க்கலாம். வேண்டுமானால் செகரட்டரி பார்க்கலாம். இல்லாவிட்டால் நேராக அந்த பேப்பர் அமைச்சரிடம் வரட்டும் என்று செய்தால் காரியம் துரிதமாக நடைபெறும். இத்தனை பேரிடமும் சுற்றி வர வேண்டாம். இதனால் தான் காலதாமதமும், “ரெட் டேப்பிஸ்டம்” நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதை நான் ஜில்லா போர்டில் இருந்து போது மாற்றியமைத்தேன். எல்.டி.சிக்கு போக வேண்டிய தேவையில்லை. கலெக்டரிடமிருந்து வரும் பேப்பர் நேராக என்னிடம் வரவேண்டுமென்று புதியவழியை கைக்கொண்டேன். இதனால் பேப்பர் வெகு துரிதமாக மூன்று தினங்களுக்குள் என் கைவசம் வந்து விடும். வெகு விரைவாக பேப்பர் “டிஸ்போசல்” ஆகிக் கொண்டிருந்தது. அந்த சீரிய முறையை அமைச்சர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இது தவிர உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை ஒட்டி ஸ்டாம்புகள் வெளியிட்டார்கள். அந்த ஸ்டாம்பைப் பற்றி ராம் சபாக் சிங் ஒரு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள். சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வேறு மாதிரியாகச் சொல்கிறார்கள்.

7th March 1968] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

அதைப் பற்றி அந்த மாமன்றத்தில் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. என்ன இவர்கள் அனுப்பினார்கள். என்ன வெளியிட்டார்கள் என்பது திட்ட வட்டமாகத் தெரியவேண்டும்.

ஹிந்தி பற்றி நண்பர் ராமதாஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹிந்தி படிக்க வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு, ஹிந்தி படம் பார்க்கலாம் என்று சொன்னால் அதில் அர்த்தமில்லை. மொழிவி ஷயத்தில் மிகவும் வேறு யிருக்கக் கூடாது என்பதை நீண்ட நாளாக சொல்லி வருகிறேன். “இந்த மொழியைத்தான் படிப்போம்; இதைப் படிக்க மாட்டோம்” என்ற முறையிருக்கக் கூடாது. அவ்வாறு சொல்லக்கூடாது. இதற்கு முன்னால் அப்படித்தான் இருந்தது. 25 பேராகச் சேர்ந்து கொண்டு ஒரு மொழியைப் படிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். கட்டாயமாக யாரும் சொல்லவில்லை. இதைக் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அமளியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர் முத்து அவர்கள் மதுரைவாசி. நானும் மதுரைவாசி. இருவரும் அங்கு அரசியல் தலைமை நடத்தி வருபவர்கள். நியாயமாக எதையும் சொல்லவேண்டும். அநியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டாம். மக்களிடம் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். ஒரு பொறுப்பான கட்சித் தலைவர் “தியாகராஜன் வீட்டில் பறக்கும் தேசியக் கொடியை இறக்கிவிட்டு, தி.மு.க. கொடியை ஏற்று கிறேன்” என்றும் “என்னை ஜெயிலுக்கு அனுப்பப் போவதாகவும்” வேறு பேசியிருக்கிறார். இப்படி எல்லாம் பேசி இருக்க வேண்டாமென்று சொல்லத்தான் ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு எஸ். முத்து : பொறுப்புள்ள ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருடைய வீட்டிலே நான் தேசியக் கொடியை இறக்கிவிட்டு தி.மு.க. கொடியை ஏற்றுப் போகிறேன், சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப் போகிறேன் என்று எப்போது பேசினேன் என்பதற்கு ஆதாரம் வேண்டும். ஆதார மில்லாமல் மன்றத்தில் பேசக்கூடாது என்று சபைக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு என். ஆர். தியாகராஜன் : பேசவில்லை என்று சொன்னால் மகிழ்ச்சி. அதை விட்டுவிடுகிறேன். இது குறித்து காங்கிரஸ் கமிட்டியின் சார்பாக சூப்பிரடென்ட் ஆப் போலீசுக்கு இந்த மாதிரி பேசியிருக்கிறார் என்று எழுதப்பட்டது. அவரும் இது குறித்து அவருடன் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். பேசவில்லை என்றால் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதனால் வெகு ஜாக்கிரதையாகப் பேச வேண்டும். இன்னும் நேரமிருக்கிறது. தலைவர் அவர்கள் பேச அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் றேன். இங்கே இதற்கு முன்னால் நான் இல்லாத போது முத்து அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். சர்க்கார் பட்டா 110 ஏக்கர் என்னிடம் இருப்பதாக பெயரைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் என்னைத் தான் குறிப்பிட்டார் என்று நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். சர்க்காரிடமிருந்து நான் நிலம் பெற வில்லை. ஐந்து ஆண்டுகள் சிறையில் இருந்துவிட்டு வெளியே வந்ததும், விரக்தி ஏற்பட்டு மலைக்குள் போய்விடலாம் என்று 2,000 ஏக்கர் நிலம் கேட்டிருந்தேன். ஜி.ஆர்.தாமோதரன் அவர்களிடம் கேட்டிருந்தேன். அவர் கொடுத்தார். கொடுத்த பிறகு நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய், அங்கே புதியதாக புதுமையான ஊர் கட்டுவது என்று திட்டம் போட்டேன். அப்போது அங்கேயுள்ள யானை கூட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு இருக்க முடியாது என்று நண்பர்கள் மறுத்து வந்துவிட்டார்கள். பிறகு அந்தத் திட்டத்தை விட்டு விட்டேன். நிலம் என்னிடம் இருந்தது. அதில் 1,800 ஏக்கர் நிலத்தை விடுவோஜி அவர்களிடம் தானம் கொடுத்து விடுமாறு பி.எஸ்.ஜிக்கு எழுதி விட்டேன். பாக்கி 200 ஏக்கர் என்னிடம் இருந்தன. அதற்கு கிஸ்தி போடவேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

[7th March 1968]

5-50
p.m.

அருணாசலம் என்பவர் வைஸ் பிரசிடென்டாக இருந்தார். அவர் போய் நிலத்தைப் பார்த்திருக்கிறார். நான் கொடுத்து விட்டது போக 200 ஏக்கர் இருந்தது. அதைக் கேட்டிருக்கிறார். அதற்கு பி.எஸ்.ஜி. அவர்கள் “தியாகராஜனுக்கு எங்கள் அப்பா காலத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருந்தது; அவர் 1945-ல் ஜெயிலிலிருந்து வந்தவுடனேயே கொடுத்து விட்டோம் ஆகையால் அதைப்பற்றி அவரிடமே போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டார். பிறகு என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். 100 ஏக்கர் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். உடனே கடிதம் எழுதி அவருக்கு 100 ஏக்கர் கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். மற்ற பட்டாதார்களுக்கு எப்படி வரி, கிஸ்தி வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதேபோலத்தான் 100 ஏக்கருக்கும் வசூலிக்கிறார்கள். இதுவரையில் அதிலிருந்து ஒரு நாயபைசா கூட நான் அனுபவிக்கவில்லை. அதற்கு மாறாக அந்த நிலத்தை பண்படுத்துவதற்கும் கிஸ்திக்குமாக கிட்டத்தட்ட ரூ. 20,000 அளவுக்கு செலவழித்திருக்கிறேன். இது உண்மை. ஆனால் பொதுக்கூட்டங்களில் வேறுவிதமாக எல்லாம் பேசுகிறார்கள். நம் ராஜாராம் நாயடுவுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும், பட்டா போட்டிருக்கிறார் என்றும் பேசுகிறார்கள். பத்திரிகையில் செய்தியும் வருகிறது. ஆனால் அவருக்கு அங்கே நிலமில்லை. ஜெயராம் ரெட்டியாருக்கும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்கிறார்கள். அதுவும் இல்லை. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயடுக்கும் பி.எஸ்.ஜி. நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. அவருக்கும் அதில் நிலம் இருக்கிறது என்று பேசப்படுகிறது. 50 ஆண்டு களுக்கு முன்பு ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் அங்கே இருந்தது. அதைக் கம்பெனியார் விலைக்கு வாங்கினார்கள். ஜமீன்தாரியாக இருந்த காலத்தில் அது. அப்போது பத்து பங்குதாரர்கள் சேர்ந்து அதைப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். அதில் ஒரு பங்கு ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயடுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கும் இந்த நிலத்திற்கும் சம்பந்தமே இல்லை. இன்னும் இதுபற்றி முதலமைச்சரிடம் பேசத் தயாராக இருக்கிறேன். அதாவது அந்த நிலத்திற்கு கிஸ்தி செலுத்தியது, பண்படுத்தியது எல்லாம் சேர்ந்து ரூ. 20,000 இதுவரை செலவாகியிருக்கிறது. அந்த ரூபாய் 20 ஆயிரத்தை கொடுத்துவிட்டால் இப்போதே அந்த 100 ஏக்கரை சர்க்காரிடம் கொடுத்துவிடுகிறேன். தியாகிகளுக்கு நிலம் வழங்கும் கமிட்டியில் நான் இருந்தேன். அப்போது 5 ஏக்கர் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். அப்போதும் அதை எடுத்துக்கொள்ள நான் நினைக்கவில்லை. நான் ஒரு சமயம், அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போகாமல் இருந்த சமயம், 3½ ஏக்கர் நிலம் எனக்கு ஒதுக்கிவிட்டார்கள். அது அப்படியே இருக்கிறது. ராஜாராம் நாயடு அவருக்கு உள்ளதை ரூ. 40 ஆயிரத்திற்கு விற்பனைவிட்டார் என்று தெரிகிறது. என்னிடத்தில் உள்ள அந்த நிலத்திற்கு கணமாய் வெட்டி. கஷ்டப்பட்டு இந்த ஆண்டுதான் விளைச்சல் கொடுக்கக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஆகியுள்ள சிலவு ரூபாய் 19 ஆயிரம் என்று வீட்டில் கணக்குச் சொல்கிறார்கள். அந்த 20 ஆயிரமும் இதில் ஒரு பத்தாயிரமும் சேர்த்து 30,000 கொடுத்தால் சர்க்காரே அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம்; விட்டுவிட தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறி என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். இதுபற்றி முதலமைச்சர் தக்க மறுமொழி கூறுவார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே இப்போது அமைதி குன்றியிருக்கிறது. சட்டம் பலகீனப்பட்டு நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது எந்தெந்த சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதை ஆட்சியாளர்களும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் உணர்ந்துவிட்டால் இந்த நாட்டில் இவ்வளவு நிலை ஏற்படாது. நேற்றைய தினம் நம் மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஒருவர் குருடர் கதை சொன்னார். அந்தக் கதைக்கு கதையும் சொல்ல முடியும். குருடர் கதை சொன்னவருக்கு ஊமையன் கதையை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்போது அவரே அதை உணர்வார். இன்றுள்ள நிலை எப்படி ஏற்பட்டது என்று யாவரும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். இந்த நல்லதொரு நிலையை தமிழக மக்கள் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு முடிந்து இன்றைக்கு அடுத்த ஆண்டு வந்திருக்க

7th March 1968]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

கிறது. இன்னும் நான்கு ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த நல்ல உணர்வை ஏற்படுத்திய இந்த தமிழக மக்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் “இன்று கூலி உயர்வு கேட்டான்; குண்டடிப் பட்டுச் செத்தான்; அத்தான்” என்று முன்பு கூறினார்கள். இப்போதும் குண்டடி பட்டு மச்சான் செத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஏன் இந்த அவலநிலை ஏற்படுகிறது என்பதை சமூக ரீதியாக எல்லா சாராரும் உணரவேண்டும். ஆளும் கட்சிக்கு தனி கடமைகள் உண்டு என்ற எண்ணத்தை இன்றைய நிலையில் உணர்ந்து விட்டால் பிரச்சினையே இல்லை. குண்டு அடி பட்டு செத்தது ஆளும் கட்சி நடத்தியதானால்தான் என்ற நிலையை, நீங்கள் கூறிவந்ததால் அதை மீண்டும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தவேண்டிய நிலைமை வந்தது. குண்டடி படுவதும், சாவதும், நாட்டில் இயற்கையாக நடைபெறுவது தான் என்ற நிலை நிலைவுக்கு வந்துவிட்டால் அந்த வார்த்தைக்கே முற்றுப்பென்றி வைத்துவிடலாம். அதைப்போல இந்த வரி வாய்ப்பையும் நான் தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். நண்பர் தியாகராஜன் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியதைத் திரும்பச் சொல்லி, அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. வரி விதிப்பு வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடியவன் தான் நான். ஆனால் வரி விதிப்பு எவ்வாறு விதிக்கப்படவேண்டுமென்பதில் அபிப்பிராய பேதமோ கருத்தோ ஏற்பட முடியும். இன்று நீங்கள் வரி விதிப்பதற்கு அஞ்சியோ, அல்லது என்ன காரணத்தாலோ அதைவிட்டுவிட்டு லாட்டரி சீட்டு நிலையை உருவாக்கி யிருக்கிறீர்கள். அதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பண வருவாய்க்காக லாட்டரி சீட்டைத் தேடியதால் உங்களிடத்தில் திட்டமான விதிமுறைகள் இல்லை. யாரிடத்தில் வரிவிதிக்கவேண்டுமென்ற நிச்சயமான சங்கிலிப் பிளவ்களிடத்தில் ஏற்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். ஒரு தடு மாற்றத்தின் காரணமாக, நீங்கள் லாட்டரி சீட்டை அனுசுமிருக்கிறீர்கள். ஏழை எளியவர்களிடத்தில் தான் இந்த பலகீனமான எண்ணம் இருக்கிறது கிராமங்களில் குறிப்பாக தாய்மார்கள் தவறாக நினைத்துக்கொள்ளக் கூடாது—லீட்டில் சீட்டு போடுவதாக சொல்லி கணவருக்குத் தெரியாமல் இரண்டனு நான்கனு மிச்சம் பண்ணி கொண்டேபோய் போடுவார்கள். அவற்றைச் சேர்த்து யாரோ சுருட்டிக் கொண்டு போவார்கள். அதைப் போல பல இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. மற்றும் எவர் சில்வர் பாத்திரம் கொடுப்பதாக தமிழகத்தில் சீட்டு ஆரம்பித்து அந்த விவகாரங் கள் கொலை செய்யும் அளவுக்குக் கூடப் போயிருக்கிறது. ஆகையால் லாட்டரி முறை நல்ல முறையிலில்லை. அதை முடிவு செய்யவேண்டும். நான் எடுத்துக் கொண்ட கதை ஊமையன் கதை. இந்த அவலத்தில் நாங்கள் எழுப்பும் கேள்விகள் யாரையோ குற்றம் சொல்வதற்காகவே கேள்வி கேட்கப்படுகின்றன என்ற எண்ணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டா மென்று கூறிக் கொள்கிறேன். கேள்விகள் மூலம் உங்களுக்கு சில உண்மைகளை, கருத்துக்களை உணர்த்த முயற்சிக்கிறோம். பல கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் நடக்கின்ற ஊழல்களை மாவட்ட ரீதியாகக் கொடுக்கிறா் கள். அப்போது நான் திருச்சி மத்தியக் கூட்டுறவு பாங்கியில் நடந்தது என்ன என்று கேட்கிறேன். இவ்வளவுதான் நான் கேட்க முடியும். ஒரு கோடியைத்தான் ஆட்சியாளர்களுக்கு சொல்லமுடியும். உடனே அவர்கள் அதைக் கேள்விக்குறியாக வைத்து அந்த இலாகாவை துருவ வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மை உங்களுக்குக் கிடைக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் சூழ்நிலைகளால் எல்லா விஷயங்களையும் தெளிவுபடுத்த முடியாமல் இருக்கலாம்.

VICE-CHAIRMAN: It is now 6'0 Clock. With the per-
mission of the House, we will sit till 6-15.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அடுத்தபடியாக, உலகத்தமிழ் மாநாட்டிற்கு திருச்சி மாவட்டத்திலிருந்து 37 லட்ச ரூபாய் வசூலானது என்னவாயிற்று என்று நான் கேள்வி கேட் போது, முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்கு இதுவரையில் பணம் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். பல மாதங்கள் ஆகிவிட்டது அம்மாநாடு முடிந்தது. எவ்வளவு ரூபாய் வசூல் ஆகியது. அதன் நிலை என்ன என்று

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[7th March 1968]

இதுவரையில் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது கூட ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அரியலூர் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் 3 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்ததாகவும், முசிரி ரெவின்யூ ஆபீசர் அதை விடக் குறைவாக வசூல் செய்திருந்தபோதிலும், தனது டிவிஷனுக்கு பரிசு கிடைக்க வேண்டும், அந்தப் பொண்ணுடை போர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, மேடையில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும் வட்டச் செயலாளருமான நண்பர் வீற்றிருக்கும்போது, தொகையை 13 ஆயிரம் 20 ஆயிரம் கூட்டி அறிவிக்கப்பட்டு, முசிரி ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்குப் பொண்ணுடை போர்த்தப்பட்டது. எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், தொகை வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலை எவ்வாறுனது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி வசூலான தொகை 37 லட்சத்திற்கு குறைவாக இருக்கலாம். பொண்ணுடை போர்த்துவதற்காக வசூலான தொகையை கூட்டி தெரிவித்ததால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் முழுப்பொறுப்பும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றிருக்கிறது. தமிழ் மாநாட்டுக்காக மட்டுமல்லாமல், மாவட்ட அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் பயன்படவேண்டும் என்ற நிலையில் வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி வைக்கவேண்டும் என்ற அந்தக் காரியத்துக்காகவும் சேர்த்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முழுப் பொறுப்பும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக நடைபெற்றிருப்பதால், எந்த நேரத்திலும் உண்மை நிலையை அறிய நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பொறுப்பேற்றிருந்தால் ஐயப்பாடு ஏற்படலாம். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறுப்பு ஏற்றிருப்பதால், இது பற்றி முழு விவரம் கேட்டு இம்மன்றத்தில் வைக்கலாம். ஆகவே வசூலான தொகை என்னவாயிற்று என்ற ஐயப்பாடு வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் இதை வலியுறுத்துவதன் காரணம் இன்றைய தினமும் தொடர்ந்து வசூல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வசூலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த நிலைமை ஏற்பட்டிருந்தால், வசூலித்த பணம் இன்னும் வந்து சேரவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. நான் ஏற்கனவே தெரிவித்ததுபோல, ரூ. 13 ஆயிரம் கூட்டிச் சொன்னதன் காரணமாக, இன்னும் தொடர்ந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இதற்கு நீங்கள் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்காவிட்டால், ஒவ்வொரு உத்தியோகஸ்தருக்கும் இந்த நிலை ஏற்பட்டுக் கொண்டேபோகும். அதைப் போல கல்வி ஸ்தாபனத்தில் கூட கண்ணகிக்கு சிலை எடுப்பதற்காக, ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் பணம் வசூல் செய்யப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : குறுக்கிடுவதற்காக உறுப்பினர் அவர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கண்ணகி சிலை சம்பந்தமான வசூல் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவன் நான். வேண்டுகொள் விடுத்தவன் நானேதான். கட்டாயம் இல்லாமல், விரும்புகிற முறையில் வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்று தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அது சம்பந்தமான கணக்கு Under Secretary வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதன் முழு கணக்கும் என்னிடம் இருக்கிறது. பணம் வசூலித்தது போக, மீதம் உள்ள டிக்கட்டுகள் வந்துசேரவேண்டும் என்று கண்டிப்பாக உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் என்னுடைய குழந்தையிடம் ஸ்பெஷல் பீஸுக்கு பணம் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னவுடன், எடுத்துச் செல் என்று கொடுத்தேன். பின்னால், மீண்டும் 8 அணு கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு குழந்தையிடம் பேசி பயன் இல்லை என்று கருதி ஆசிரியரிடம் அணுகி எதற்காக என்று கேட்டேன். என்னென்றால்

7th March 1968]

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

நான் இருக்கும் கிராமத்தில், நான் கொடுக்கத் தவறினால், மற்றவர்கள் இது தவறானது போல் இருக்கிறது என்று கருதும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பக்காக ஆசிரியரிடம் போய் கேட்டபோது, “ஹெல்த் சென்டருக் காக இந்த தொகையை வசூலித்து கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது; சென்ற மாதத்திலேயே தலைமை ஆசிரியர் கொடுத்தவிட்டார்; அந்தத் தொகையை போன மாதமே வசூல் செய்யாமல் இந்த மாதம் வசூல் செய்கிறோம்” என்றார்கள். இந்த மாதிரி வசூல் செய்வதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் லாட்பரி சீட்டு நடத்த இருப்பதில் அதிகாரிகள் மூலமாக வசூல் செய்யப்படமாட்டாது என்று தெரிவித்ததைக் கேட்டு சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக ஸ்டிரைக்குகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தியாகி, நெல் அறுவடைக்குக் காத்திருக்கும்சமயத்தில், சில சிக்கல் ஏற்பட்டபோது, அங்கே கூலி உயர்வு தகராறு ஏற்பட்டபோது, தைரியமாக விவசாய அமைச்சர் சென்று “இதை குறிப்பாக இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் தூண்டிவிட்டு செய்கிறார்கள்” என்று கண்டித்தார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். யார் அந்த மாதிரி செய்தாலும் நீங்கள் அதை கண்டித்துத் தடுக்க வேண்டும். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக திருச்சியில் சுந்தரம் டிரான்ஸ்போர்ட் ஸ்தாபனத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருக்கிறது. 20 ஆண்டுகாலமாக அந்தக் கம்பெனி பஸ் ஓட்டிவருகிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனத்தில் ஒரு டிரைவர் தவறு செய்தார். தவறு செய்தவரை சஸ்பெண்டு செய்து இனி வண்டியில் செல்லக்கூடாது என்று நிர்வாகம் தடை விதித்தபோது, அந்த டிரைவர் கட்டிடத்திற்குள் புகுந்து வண்டியை எடுத்துச் சென்றபோது, வழியில் போய் மாணேஜர் நிறுத்தி, “நீ எடுத்துச் செல்லக்கூடாது” என்று சொன்னார். அதற்கு அந்த டிரைவர் உடன்படாத போது, நிர்வாகஸ்தர்கள் போலீஸை அனுத்தி உதவி கேட்டார்கள். போலீஸ் உதவி அளிக்க வில்லை. இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு சொந்தமான 20 அல்லது 15 பஸ்களை கட்டிடத்திற்குள் வைத்துப் பூட்டி விட்டார்கள். பஸ்கள் ஓடவில்லை. ஆனால் சர்க்கார் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை மிக விரதையாக இருந்தது, மறுதினம் அந்த ரூட்டில் அரசாங்க பஸ் ஓடியது. அவ்வாறு ஓடியதும் நிரந்தரமாக ஓடவில்லை. ஏன் அவ்வாறு ஓட்டினார்கள் என்று கேட்ட போது, “அந்த ரூட்டில் பஸ் நின்று விட்டது; ஆகவே ஓட்டினோம்” என்றார்கள். எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகள் செய்யக்கூடிய நாசவேலைகளை நீங்கள் ஊக்குவிக்கின்ற நிலைமையில் சென்றால், நிலைமை என்னவாகும் என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஒரு இடத்தில் தொழில் தகராறு உருவாகும்போது, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால் அது எங்கே கொண்டுவரப்படும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ்நாடு பூராவும் அரசாங்கம் பஸ்களை மேற்கொள்ளும் நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றபோது, இந்த நிலைமைக்கு இடம் கொடுத்தால், நாளை இதை தொழிலாளிகள் கம்யூனிஸ்டு கட்சியில் சேர்ந்து தகராறு செய்தால், அப்போது முதலாளிகள் பஸ் விட்டால், அவர்களை எவ்வாறு குற்றம் சொல்ல முடியும்? நீதியைச் செய்ய இருக்கிற நீங்கள் தகராறு இருக்கும் போது, அந்த ரூட்டில் பஸ்ஸை விட்டு குற்றவாளிக்கு உடந்தையாகப் போகக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றொன்று இந்த பஸ் ரூட்டுகள் கொடுப்பதில் பல விதமான இன்னல்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு ரூட்டில் பஸ் விடுவதை சர்க்கார் மேற்கொண்டால், அந்த ரூட்டில் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்களுக்குக் கலெக்டர் பார்த்து ஒரு ரூட் கொடுப்பார். உடனே பஸ் நிர்வாக டைரக்டர்கள் இப்படிக்கொடுத்த ரூட்டில் விடக் கூடாது என்று உத்தரவு போடுவார். இந்த மாதிரி அவலநிலை இருக்கிறது. இதைச் சீர்தூக்கி பார்க்கவேண்டும். அதற்குத் தனி கமிட்டி அமைத்து பரிசீலிக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயத்தைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் 2,650 கிணறுகளை கட்டத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[7th March 1968]

அதே நேரத்திலே நாலாயிரம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வைக்க வேண்டும் என்று திட்டம் இட்டு இருக்கிறார்கள். இதில் இருந்து நீங்கள் ஒன்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்தால், மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தால், இது சாத்தியப்படுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயத்துறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட அடிப்படைத் திட்டங்களைக் குலைத்து விடாமல் காரியம் செய்யுங்கள்.

நீர்ப்பாசன சம்பந்தமாகப் பல இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. (R. P. Division) இதற்கு ஒரு நிர்வாகம். குளம் மராமத்து இலாகா. ஏரி மராமத்துக்கு ஒரு இலாகா. இப்படி உருவாக்கி வைத்து இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு இன்ஜினியர் மதுரையிலே இருக்கிறார். இப்படி பல பேரிடத்தில் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் இணைத்து ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு இன்ஜினியர், அடிஷனல் இன்ஜினியர், என்று ஏற்படுத்தி நிர்வாக சம்பந்தமான பொறுப்புகளையெல்லாம் ஒப்படைத்து விட்டால் சீராக அமையும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையை கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக முடிவு கட்டுவிட்டார்கள் என்றே தெரிகிறது. நெல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க முடிக்கிறார்கள். ஆதலால் மாற்று யோசனையை வைக்க, நான் வந்து விட்டேன். நெல்விலையைக் கூட்டிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல் கிறவர்கள். அதே நேரத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நெல் விலையைக் கூட்டிக்கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய பதில் விலையை உயர்த்திக் கொண்டே போனால் எல்லா இடத்திலும் உயர்த்த வேண்டி வந்துவிடும் என்பது ஒரு இடத்திற்கு மட்டும் உயர்த்திக் கொடுத்துவிட்டு மற்றொரு இடத்திற்கு இல்லை என்கிறார்கள். படி அரிசி போட வேண்டுமென்று திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். படி அரிசி திட்டத்தை வைத்திருப்பதால் பாடுபடுகிற மக்களுக்குப் பலனில்லை. சும்மாயிருக்கிற சோம்பேறிகளுக்கு படி அரிசி போடுகிறார்கள்.

திரு. எஸ். முத்து : படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களை எல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் சோம்பேறி என்று குறிப்பிடுகிறார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அதைப்பற்றி நான் பின்னால் குறிப்பிடு கிறேன். நான் சொல்லக்கூடியது விவசாயிகளுக்கு பலனில்லாமல் மற்ற வர்களுக்கு மட்டும் பலன் தரக்கூடிய காரியத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கி றீர்கள். அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு நகர ஈட்டுப்படியை உயர்த்திக் கொடுத் தீர்கள். இது ஒரு மட்டத்தில் உயர்த்துவது இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இப்படி ஒருவருக்கு மட்டும் உயர்த்துவது என்ன பொருளாதாரத் திட்டம்? ஆலய நிலங்களுக்கும் உச்ச வரம்பு வருமென்று சமீபத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : யார் எப்பொழுது சொன் னார்கள், என்ன திட்டம் தீட்டி இருக்கிறார்கள், என்பதை கனம் உறுப் பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : சட்ட சபையிலே பேசும்பொழுது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்பொழுது குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் உறுப்பினர் படி அரிசித் திட்டத்தை வரவேற்கிறார் அல்லது எதிர்க்கிறார் என்பதை தெரிவிக்க வேண்டும்.

7th March 1968]

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : சென்னையிலும் கோயம்புத்தூரிலும் இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் படி அரிசி வாங்கி சாப்பிடுவதில்லையா?

திரு. டி. கே. கம்பையா : நான் சொல்லக் கூடிய தத்துவம் அரசியல் தத்துவம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு என்பதின் பெயரால் தர்மத்தைக் கெடுத்து விடாதீர்கள். கோவில்களுக்கு நிலம் எழுதிவைப்பது தர்மத்தை வளர்ப்பதற்கு. இதை உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்து கெடுத்துவிடாதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* அடுத்தபடியாக

6-30
p.m.

VICE-CHAIRMAN (THIRU A. R. DAMODARAN): The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

126. Notification issued with G.O. Ms. No. 2165, Home, dated 5th August 1967 exempting from payment of tax, on Goods Vehicle KLT 8427, gifted to the Archdiocese of Trivandrum. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

127. Notification issued with G.O. Ms. No. 2305, Local Administration, dated 13th December 1967 appointing the fourteenth day of December 1967, as the date on which the Madras District Municipalities (Second Amendment) Act, 1967 shall come into force. [(Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

128. Notification issued with G.O. Ms. No. 2857, Home, dated 16th October 1967 exempting from payment of motor vehicles tax in respect of Ambulance van gifted to the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

129. Notification issued with G.O. Ms. No. 2369, Home, dated 25th August 1967 exempting from payment of tax, certain vehicles belonging to the United Nations Development Programme, Ground Water Investigation Project, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

130. Notification issued with G.O. Ms. No. 4344, Home, dated 22nd December 1966, exempting from payment of tax to certain vehicles belonging to the UNICEF and assigned to the Directorate of Rural Development, Madras. [(Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act 1931 (Madras Act III of 1931).]